

WORDINGSPROCES

ZWAARD - BISSCHOP

Zwaard-Bisschop – zijn wordingsproces

volgens de aantekeningen van Friedrich Bucher

Inleiding

GOD schoolde Nikolaus, die Hij Zijn persoonlijk Werktuig noemt, sinds zijn prilste kinderjaren met het doel hem voor een heel donkere tijd in de Kerk, politiek en wereld, waarin we nu zijn, te vormen.

Na velerlei beproevingen en tegenslagen door GOD voor trouw bevonden, werd de tijd langzaam rijp dat hij in de wil van GOD door een, in successie staande bisschop, volgens de r.k. ritus de bisschopswijding overgedragen kreeg. En GOD sprak tot hem: „Wees jij Mijn Zwaard-Bisschop! Je bent er om de onwetenden te onderrichten en de geheime machinaties van Satan te ont-hullen.“

Nu is het ook te begrijpen waarom de Zwaard-Bisschop reeds als onmondig kind steeds weer in gevaren geraakte die dodelijk hadden kunnen aflopen en die later vervolgingen van Satan bleken te zijn. Dankzij Gods wijze voorzienigheid had hij in zijn diepgelovige vader in al deze onverklaarbare situaties een stille beschermer en bijstand. De woede van Satan tegen dit kind was dus toen al duidelijk!

Maar niet alleen de aanvechtingen, maar vooral de ontheiliging van de Kerk werd voor de Zwaard-Bisschop een dagelijks zeer diep verzoeningslijden. Steeds weer moet hij de schending van de bruid van CHRISTUS in verschrikke-lijke mystieke schouwing meelevens. – „Nikolaus, neem Mijn Kerk mee!“, hoorde hij de stem van GOD, toen hij verscheurd van de pijn over het verval van de Kerk de treden van de St. Pieter naar beneden ging. – De woorden van de Apocalyps 18,2 vlg. blz. lijken zich te vervullen: „Gevallen, gevallen het grote Babylon, ...“

Als U dit geschrift heeft gelezen zult U begrijpen waarom de hel deze mens trachtte te doden. Tegenwoordig is dat niet meer mogelijk. Des te meer doet zij alles wat in haar vermogen ligt, om dit persoonlijk Werktuig van GOD van a tot z te lasteren en belachelijk te maken. Dit gebeurt helaas het meest door de leiding van de Kerk, die hem nog nooit persoonlijk aanhoorde ofschoon een paar mensen met een erkende begenadiging van hem getuigenis moesten afleggen.

In de geest van de redding en vernieuwing van de Kerk door de Zwaard-Bisschop verzamelt zich onder zijn herdersstaf een schare christenen, de Nieuwe Christenen. Zij willen de roeping van de Zwaard-Bisschop ondersteunen en meedragen en voor het werken van GOD getuigenis afleggen.

Dierbare lezers, de waarheid van GOD ligt in het hart – niet in het verstand.

De uitgever

In de school van de HEILAND

Geboren op 6 september 1937 in het Zwitserse Rijndal, werd hij in de Rooms-Katholieke Kerk gedoopt met de naam Nikolaus Andreas. Van jongs af aan werd hij al door zijn vader, Paul Schneider, wegwijs gemaakt in de mystiek van Anna Katharina Emmerick. Zijn moeder, Juliana Schneider-Kalmar, was de dochter van een Poolse jood, die overging tot het Katholiek geloof en een Hongaarse moeder en is in Wenen opgegroeid. Ondanks zijn impulsief karakter was Nikolaus meestal eerder wat teruggetrokken van aard. Met negen jaar nam zijn vader hem mee naar een kleine kapel waarin zich een wonderdadig Kruis bevond en waar vroeger van heinde en ver veel ter bedevaart werd gegaan.

En hier begon de bijzondere liefde tot het Kruis, die de Zwaard-Bischoep nu nog zozeer kenmerkt. Terwijl hij met zijn vader in deze kapel verbleef, bespeurde hij in het binnenste een oproep van de HEILAND aan het Kruis, dat hij zich spoedig alleen hier naar toe moge begeven, omdat de HEILAND met hem iets van plan is. Luisteren we nu hier, wat hij er zelf over vertelt:

«Ik vermoedde dat de HEILAND er heel erg naar verlangde dat ik zo spoedig mogelijk zou komen. Mijn kinderhart was daarover vervuld van liefde en gejubel. Toch was er ook iets dat me stil deed worden, alsof ik al iets vermoedde van het komende leed en en ...!

Mijn hart ziet in het algemeen alleen GOD en is voor HEM steeds tot alles bereid, maar mijn natuur had er angst voor! Wat dom van me toen, er is immers niets diepers dan met, door en voor de HEILAND te mogen lijden!»

Wij weten van hem dat hij dan vaker alleen naar dit Kruis ging en daar begon het beroemde gebed van de H. Broeder Klaus von Flüe te bidden, die immers zijn naamheilige is:

«Mijn HEER en mijn GOD, neem alles van mij weg, wat mij hindert tot Jou!

Mijn HEER en mijn GOD, geef mij alles, wat mij vooruithelpt en leidt tot Jou!

Mijn HEER en mijn GOD, neem mij van mijzelf weg, en geef mij helemaal aan Jezelf!»

Tegenwoordig bidt hij dit gebed in een wat gewijzigde vorm. Hij heeft het tot een wereldwijd gebed gemaakt doordat hij het als volgt bidt:

«Mijn HEER en mijn GOD, neem alles van mij weg, wat mij en door mij de mensheid hindert tot Jou!

Mijn HEER en mijn GOD, geef mij alles, wat mij en door mij de mensheid vooruithelpt en leidt tot Jou!

Mijn HEER en mijn GOD, neem mij van mijzelf weg en geef me door de handen van Maria helemaal aan Jezelf!»

In dit kapelletje begon JEZUS toen met hem in het binnenste te praten. Dit is nu ook nog het geval, hoewel de Zwaard-Bisschop alles probeert om naar buiten toe niets te laten merken.

En toen begon voor hem bijna 30 jaar lang een heen en weer tussen zijn hart en zijn natuur. Zijn hart heeft geheel en al en uit diepste liefde en vurig verlangen ja gezegd, maar zijn natuur probeerde zich uit angst voor het getoonde leed en ontzegging te verweren en te verzetten. Er begon de strijd tussen de HEILAND en hem. En tegenwoordig zegt de Zwaard-Bisschop erover:

«Kijk, in deze 30 jaren werd ik in het leed en de overgave geschoold. Maar ik werd gestaald in de strijd van de kant van de hel. Ik was nog een klein kind en Satan probeerde mij toen al op velerlei manieren om te brengen. Als jonge man dan probeerde hij mij, met alle middelen die hem ter beschikking stonden, van GOD af te brengen. Het was een VERSCHRIKKELIJKE tijd. Ik leek wel een duikelaartje, dat beurtelings door GOD en Satan werd bewerkt. Bij Satan scheen het me toe dat ik gevallen was, bij GOD weer opgebeurd. Dit ging jaar in jaar uit! Eén schaakspel tussen GOD en Satan. Maar, GOD zij daarvoor bemind en gedankt: Nooit heeft mijn hart zich van Hem afgewend.»

Maar wat gebeurde er allemaal in deze 30 jaren? Er zouden boeken geschreven kunnen worden. Het was een onrustig leven. Nergens, maar dan ook nergens vond hij rust. Zonder dat hij er zich goed van bewust was, was hij reeds in de speciale school van de HEILAND opgenomen. Onder andere deed hij 2 jaar dienst bij de pauselijke Zwitserse garde in het Vaticaan onder de pausen Pius XII en Johannes XXIII. Reeds als kind droeg hij in zich de stille wens om priester te worden.

Maar later waagde hij het niet meer deze wens te uiten (door Gods werken) want hij geloofde dat hij de prestaties op school nooit kon leveren. (Rekenen kostte hem heel veel moeite.) Op 28-jarige leeftijd begroef hij zijn voortdurende stille wens, ooit nog priester te kunnen worden; GOD wilde dat hij voor zijn latere taak het vaderschap en zoveel meer leerde kennen en hij zag dit in het sacrament van het huwelijk. Zo gebeurde het dat hij, luisterend naar de raad van zijn moeder, besloot te trouwen. D.w.z. hij adverteerde in een religieus tijdschrift en liet het toen vol vertrouwen aan GOD over.

Zo kwam het tot een huwelijk. Uit dit huwelijk zijn vier kinderen voortgekomen: Thomas, Andreas, Markus en Matthias. Het waren de wegen Gods! Gedurende deze twaalf jaren (door Gods werken) is er nooit een kwaad of zelfs maar een geringschattend woord wederzijds tussen de echtelieden gevallen. Maar waarom GOD wilde dat hij trouwde zal later blijken. GOD zelf wilde dat het huwelijk tussen zijn vrouw Paula en hem een diep liefdeshuwelijk zou zijn zonder ooit een verstoring. Zo zou het offer des te groter worden, dat GOD mettertijd van hem en zijn vrouw en kinderen zou verlangen. Dit diep, rein en ongestoord liefdeshuwelijk was Gods weg. Dit zal en moet men erkennen, als men weet welke zware beproevingen in deze tijd moesten worden doorstaan. Ingewijden zeiden vaak tot hen: «Ongelooflijk, dat jullie nog aan GOD kunnen geloven, want wat jullie doormaken moet er toch toe leiden dat men aan GOD twijfelt», enz. Was hij spoedig (door Gods beschikking) in zijn beroep tot de directie top opgeklommen (zonder beroepsopleiding), zo werd hij – door intriges en laster of zijn godsdienstige houding ontslagen en moest hij voor het onderhoud van zijn zes leden tellend gezin vaak het meest nederige ongeschoold werk verrichten, vaker ook ver weg van zijn geliefde familie.

Dit kenmerkte zijn hele leven: eenmaal hoog en dan de totale diepte. Het was de meest grandioze school van de HEILAND aan het Kruis! Buitenstaanders wisten er helemaal niets van. Nooit hoorde men van hem of zijn vrouw een klacht hierover. Het leek altijd dat zij zonder zorgen waren. Altijd hadden hij en zijn vrouw een glimlach voor allen. Veel mensen met zorgen kwamen naar hen toe om raad en troost te zoeken en vonden ze bij hen, zonder dat deze mensen vermoedden, dat het echtpaar zelf zich in het diepste leed, nood alsook pijn bevond.

In deze tijd toonde GOD de huidige Zwaard-Bisschop steeds meer, hoe het met Zijn heilige Kerk en met de gehele mensheid was gesteld. Maar Hij toonde hem ook steeds meer hoe Hij, de HEILAND, en Zijn Moeder Maria eronder leden. En hier lag zijn zwakke plek. Want hij bemint GOD boven alles! Toen hij door Gods werken erkende hoezeer de HEILAND leed, werd zijn hart verscheurd en vaak huilde hij dan in een afgesloten kamer. GOD heeft hem helemaal dronken van liefde voor Hem gemaakt! Vaak hoort men van hem (bij zijn ingewijden) de uitspraak:

«Kon ik GOD toch iets vreugdevols geven of van Hem de geringste pijn overnemen, ik zou me voor Hem aan het Kruis laten werpen. Niet dat ik zo sterk of vroom ben, maar gewoon omdat ik zo totaal weg ben van de liefde tot mijn GOD!»

Kinder-Gebed-Storm

Ondertussen had GOD hem al zo in de leer genomen, dat Hij hem nu wegwijs maakte in het apostolaat. Dit gebeurde als volgt:

25 Maart 1975: Feest Maria Boodschap

Nog eens liet GOD hem in smart erkennen, hoe weinig Hij door de mensen wordt bemind en hoezeer de katholieke Kerk zich in nood en moeilijkheden bevindt. De liefdeloosheid van de priesters en de mensen alsmede zijn hulpeloosheid daartegenover kregen het voor elkaar dat hij koen werd in woorden en bedoelingen ondanks de volle wetenschap van zijn, zoals hij zelf zegt, ellendige zwakheid.

Opnieuw bood hij zich GOD aan, dat Hij over hem kan beschikken en zo door hem deze goddeloze wandel van de wereld een halt toe te roepen. Juist op deze dag (Maria Boodschap) ijverde hij heel bijzonder koen op de knieën in het gebed, toen hij van GOD het volgende vernam:

«Het is genoeg! De kelk loopt al te lang over. Te lang al ontbeer Ik de verschuldigde liefde en eerbied van de kant van de mensen. Mijn toorn is ontbrand wegens de godslasterlijke en -onterende oneerbiedigheid en liefdeloosheid tegenover Mijn geliefde ZOON in het Heiligste Sacrament des Altaars. Wat voor een drieste onverschilligheid tonen jullie tegenover de smekende verzoeken van jullie hemelse Moeder, die Mijn geliefde Dochter, Moeder en Bruid is. De tuchtroede heb Ik gezwaaid, zoals het jullie in Fatima aangekondigd werd indien jullie niet beantwoorden aan de verzoeken! Alleen jullie hemelse Moeder is het, die met de mantel van de moederliefde Mijn gerechte, heilige toorn nog tegenhoudt. Wee mensheid, als het je treft. Gelijk een vuurwals zal de straf over de aarde komen en haar totaal reinigen.»

Maar met 't oog daarop bestormde hij GOD alleen nog meer en sprak in gebed:

«HEER en GOD het is Jou toch steeds en te allen tijde eigen, altijd erbarmen te hebben en barmhartig te zijn. Daarom neem ik het niet

aan, dat zelfs in deze laatste uren er geen barmhartigheid meer gevonden zal worden bij Jou. Want Je bent immers de barmhartigheid zelf en hebt ze dus te allen tijde. Bedenk toch dat de mensheid voor het grootste gedeelte door haar leermeesters zelf tot het wereldse werd verleid en wordt. En nog nooit heeft de hel zo met alle middelen gestreden als het nu het geval is. Mijn GOD, denk toch aan hen die het nog onverstoorbaar voor Jouw rechten opnemen en daardoor tot voorwerp van spot voor velen worden, maar ook de stille verzoenings- en offerzielen. Toon Jouw Almacht doordat Je in deze laatste tijd nog Jouw barmhartigheid laat zien ...!»

En tegen de Moeder van GOD sprak hij smekend:

«O Maria, Je hebt op deze dag de mooiste boodschap en uitverkiezing van de Hemel gekregen. O gedenk toch Jouw overgrote vreugde die Je gekregen hebt en ontferm Je toch ook over ons. Laat ons toch ook vandaag deel hebben aan Je vreugde door een boodschap van de Hemel tot grotere eer van GOD, tot jouw triomf en tot redding van de Kerk en de hele mensheid. Kijk, Maria, de nood is op z'n hoogst! Ik stel me totaal en absoluut ter beschikking het koste wat het wil, indien GOD zich van mij kan en wil bedienen. Ik weet wel dat ik de ellendigste, maar vooral de zwakste onder alle mensen ben. Maar heeft GOD niet uit het niets Hemel en aarde geschapen, zo vermag en kan Hij ook uit mij, die toch in ieder geval al uit stof, geest en ziel ben, een voor Hem nuttig werktuig maken!» enz. enz. Zo ging mijn gebed (wanneer ook veel heviger als hier beschreven) nog lang verder.»

Met een bezwaard hart ging hij naar bed, er zich van bewust dat hij in dit opzicht geen antwoord van de Hemel waardig was. Dit deed hem evenveel pijn als de liefdeloosheid van de mensheid tegenover GOD, zijn boven alles beminde GOD.

Maar laten we hem zelf vertellen:

«Plotseling werd ik uit een diepe slaap wakker en was meteen helder bij verstand. Ik voelde me gedrongen te knielen, nadat ik de rozenkrans had genomen en naar het beeld van de Moeder Gods was gegaan. Tijdens het gebed vernam ik plotseling de zo vertrouwde stem van mijn zo beminde GOD in mij. Ze zei:

„Ga naar de kleinen!“

Toen ik nadacht hoe dat opgevat moet worden, omdat ik al voor het werk van de “Kleine Zielen” werkte, volgden de woorden:

„Naar de heel kleinen!“

Nog steeds wist ik niet zo goed hoe dit werd bedoeld. Ik dacht er nog over na en wachtte totdat GOD mij dit zou verklaren, want Hij zag immers dat ik het niet begreep. Toen in mij gedachten opkwamen of dit wel van GOD komt, liet de stem zich opnieuw vernemen:

„Zie, als je op de zaak narigheid hebt meegemaakt en dusdanig kwaad naar huis komt, dat zelfs je vrouw je niet meteen zou kunnen kalmeren en je gaat naar de kamer, waarin jullie jongste kind in de wieg vol kinderlijke onschuld zijn armpjes naar je uitsteekt en naar je glimlacht, wat gebeurt er dan met je?“

„HEER“, antwoordde ik, „dan smelt mijn hele woede heel zeker weg!“

„Zie je“, sprak de stem in mij, „zo zal het bij Mij ook geschieden. Alleen de kleine kinderen is het nog gegeven mijn heilige toorn te kalmeren. Het onbaatzuchtig en onschuldig gebed uit reine kinderharten verlang Ik, zoals Jozef naar Benjamin. Waarlijk, waarlijk, waarlijk, Ik zeg jullie, de Kinder-Gebed-Storm is het gegeven dat wat gebeurd is ongedaan te maken. Begrijpe het, die het begrijpen kan!!! Laat de kleinen tot Mij komen! Herken in deze woorden jullie GOD. Verzamel de kinderen tot een wereldwijde Kinder-Gebed-Storm! Je zult Mijn hiervoor uitverkoren Werktuig zijn. Wees getroost en wees niet bezorgd over je onbekwaamheid. Ik zal je in alles onderrichten en leiden. Maar Satan zal je persoonlijk met alle woede bestrijden. Maak je niet bezorgd over de woede van de hellevorst. Vertrouw Mijn woorden. Want kijk, het is nodig dat de vijand je erg in het nauw brengt. Want daardoor zul je de vastberadenheid krijgen, opdat je daarna de mensen leidt en voor hen licht wordt in de duisternis die over de mensen zal komen. Wees niet bang, vertrouw! Juist door je werkelijke totale onbekwaamheid zullen de mensen Mijn werk erkennen. Maar wees jij alleen in alles een prisma (spiegel). Alles wat je van Mij krijgt, weerspiegel dat naar de mensen. Alles wat de mensen je geven, weerspiegel dat naar Mij! Zo zul je Mijn geliefd Werktuig zijn. Je bent werkelijk niets. Je zult alleen spiegel zijn! Verder wees deemoedig en bemin Me!“»

8 December 1975: Feest Maria Onbevleete Ontvangenis

«Ik ken je smart en teleurstelling. Maar wees getroost, de Kinder-Gebed-Storm zal overwinnen!»

Deze woorden vernam ik toen ik in grote vertwijfeling kwam door het geloof dat het alleen mijn schuld en zwakheid was, dat de KGS nog niet op- en aangenomen werd door de mensen. Ik zag mij alleen als de schuldige en als grote mislukkeling! Deze pijn en zorgen kan men niet beschrijven.

Toen sprak de stem in mij verder:

„Ga en verkondig luid, dat de Kinder-Gebed-Storm de Ark van Noë **kan zijn** voor alle kinderen. Hun redding! Ik heb het zuchten en klagen van de vaders en moeders verhoord! Zij moeten allen hun kinderen naar de KGS leiden. Hier zullen ze Mijn bijzondere bescherming en Mijn bijzondere liefde ervaren. De HEILIGE GEEST zal veel kinderen in korte tijd tot heiligheid leiden.

Maar jullie zeg Ik: Treuzel niet meer! Ga aan het werk! Ik zal met jullie zijn. Maar dat zal jullie versterken: De Kinder-Gebed-Storm, het door de wereld gering geachte kindergebed zal de hoogmoed breken. Wees niet bang voor de hevige aanvallen van Satan! Ik zeg jullie: Hij is op de hoogte van de KGS. Zijn aanvallen zijn uit woede en schrik! Verneemt het: Deze hellevorst beeft voor de macht van de Kinder-Gebed-Storm. Moed, Mijn kinderen, voorwaarts! **In ieder geval winnen jullie met de Kinder-Gebed-Storm!»**

6 Januari 1976: Feest van de Heilige Driekoningen (Feest van de verschijning van de Heer)

«Weer eens had ik verschrikkelijke twijfels te doorstaan, of de KGS werkelijk van GOD komt en of deze stem in mij werkelijk de stem van GOD is. Of is het alleen fantasie? Of ben ik zelfs gestoord? Ik zou toch de grootste angst hebben zoiets te doen en te verbreiden als het niet werkelijk van GOD komt. Angst en twijfel maakten zich van mij meester. Maar als antwoord hierop hoorde ik alleen het tegenargument:

En als het ook niet van Mij zou komen, het is goed zo en alles liet Ik zo gebeuren!”

Deze verschrikkelijke twijfel ervaar ik steeds weer als ik moet erkennen wat voor een zwak, ja onuitsprekelijk onvolkomen wezen ik ben. Het geringste van allen! Maar hoe moet GOD zo’n mens tot Zijn Werktuig maken? Toen ik in deze grootste nood zo overlegde, bespeurde ik plotseling de nabijheid van JEZUS. En onmiddellijk zag ik in de geest voor mij een onoverzienbare kudde lammeren. Een verschrikkelijk blaten uit angst, van pijn en ontzetting vervulde de lucht, die doortrokken was van een vreselijke bloedgeur! Het verscheurde mijn hart toen ik moest erkennen dat bijna ieder lammetje een afschuwelijke wonde had, veroorzaakt door beten van de wolven. Plotseling stond JEZUS voor me en keek me met een onbeschrijfelijke blik aan, die ik nooit meer zal vergeten! Vol pijn, liefde en vragend ...! Hij zou bij mij alles hebben kunnen bereiken met deze blik en doet het ook altijd. Hij gaf me Zijn herdersstaf en zei tegen me:

„Wijd mijn lammeren!”

Op dit moment overviel mij een reusachtige liefde voor deze schaapjes. Ik had het gevoel dat ik ieder schaapje afzonderlijk door en door kende. Snel testte ik de kwaliteit en sterkte van de herdersstaf en besefte vol tevredenheid dat hij onbreekbaar was, alhoewel mij niet duidelijk was waaruit hij vervaardigd was. Ik begon meteen de kudde te omsingelen, om daardoor de wolven af te weren en te verdrijven. Maar vol schrik moest ik vaststellen, dat de wolven al tot midden in de kudde waren gedrongen. Ik probeerde de indringers te verdrijven, wat me echter niet mogelijk was. Het waren er teveel. Een grenzeloze lamheid en pijnlijke hulpeloosheid overvielen mij. Ik beminde toch elk lammetje zozeer en kon hen niet helpen. In deze grote nood en uitzichtloosheid riep ik de HEILAND, de Herder aller Herders, te hulp en Hij was er meteen, nog altijd met deze onbeschrijfelijke blik in de ogen. En Hij zei:

„Je kunt maar één ding doen: Zoek vrije weiden en breng de aan jouw toevertrouwde lammeren één voor één naar binnen. Daardoor zul je de wolven in schapevacht, die ertussen zullen zijn, kunnen afzonderen. Ik heb je het hart gegeven elk van je lammeren te herkennen en te doorzien zodat geen wolf kan binnensluipen.”

Verklaring

De lammetjes, dat zijn de kinderen van GOD. De beten, dat zijn dwaalleren, verleidingen enz. De wolven zijn de verleiders van de kinderen van GOD: ouders, leraren, opvoeders, godsdienstleraren, priesters, bisschoppen, die de kinderen van GOD verkeerd leiden en daardoor hun onschuldige zielen schade berokkenen.

Wee al degenen die dit wel erkennen, constateren, maar niets ondernemen om de kinderen van GOD te beschermen, uit angst of mensenvrees! Wolven met uitgetrokken schapenvacht zijn priesters en bisschoppen, die zich naar de wereld richten, in plaats van enkel en alleen naar GOD! Deze priesters moet men de kinderen afnemen. O wee, o wee deze priesters! Verschrikkelijk zal hun ontwaken zijn! De nieuwe vrije weiden zijn huizen en kerken (die nog gezocht en gevonden moeten worden), waar de kinderen van GOD weer de ware leer krijgen en ook de kracht door waardig toegediende sacramenten.

Een ander beeld dat ik kreeg:

Ik zag in de geest het gezicht van GOD. Ik kan niet zeggen hoe ik het zag. Dacht ik aan GOD de VADER, dan was het Zijn gezicht. Dacht ik aan GOD de ZOON, dan was het ook Zijn gezicht. Maar dacht ik aan GOD de HEILIGE GEEST, dan was het ook weer Zijn gezicht. En toch kon men tevens alle drie gezichten in één herkennen.

Ik hoorde in mij de stem:

„Ieder kind van GOD is de oogappel van GOD. En nu kijk wat gebeurt!“

Toen zag ik hoe een onafzienbare menigte van verschillende mensen met allerlei beroepen, maar voornamelijk ouders, priesters, godsdienstleraren, hoogwaardigheidsbekleders en onderwijzers met allerlei spitse voorwerpen naar dit verheven en goedig gezicht van GOD toestormden of er rustig en met de grootste vanzelfsprekendheid heengingen en daarmee in het oog van GOD stieten en erin wroetten. Velen deden dit zonder het te vermoeden of te weten, weer anderen deden het willens en wetens, ja zelfs met vreugde en voldoening. Daaronder bevonden zich heel veel priesters. Ja, er waren zelfs vele bisschoppen en kardinalen, die gezamenlijk dikke palen optilden,

deze dan gezamenlijk op de schouders tilden en zo verenigd oprukten naar het oog van GOD en stieten ...!

De kreet van GOD was verschrikkelijk!!!

En GOD liet mij weten:

„Iedereen die de Kinder-Gebed-Storm helpt, verspreidt en ondersteunt, die verzorgt en geneest zelfs Mijn verscheurd en bloedig oog. Deze daad zal ik als een Veronika-dienst beschouwen en groot belonen.“

Opdracht van de kinderen in de Kinder-Gebed-Storm (KGS)

«Welke opdracht hebben de kinderen die zich bij de Kinder-Gebed-Storm (KGS) verenigen? Steeds vaker vraagt men mij: „Hebben de kinderen in de KGS een bepaald verplicht gebed of iets dergelijks?“ Ik vroeg GOD hieromtrent Zijn wens en wil bekend te maken. En zo liet de HEILAND mij weten:

„De kinderen moeten Mij, voor zover als mogelijk, dagelijks in de Kerk komen bezoeken en met eigen woorden uit het hart hun liefde voor Mij en tot Mij vertellen. Dit zal voor Mij een genoegdoening zijn voor alle smaad, die Mij in het Heiligste Sacrament des Altaars wordt aangedaan. Verder moeten zij vooral aangemoedigd worden hartsgebeden en liefdesbetuigingen te verrichten. De heilige rozenkrans moet hen, op een manier die voor kinderen te begrijpen is, verklaard worden zodat daaruit de liefde tot dit gebed (tot Maria) ontwaakt. Hoe dit moet gebeuren heb Ik je laten weten. Maar de kinderen, die Ik je zal aanwijzen moet je eruit plukken en vooruithelpen, want zij zijn het die door de HEILIGE GEEST uitverkoren zijn.“»

Dit is in sterk verkorte vorm de boodschap en de opdracht die de Zwaard-Bisschop, toen nog leek, van GOD kreeg. Maar GOD verlangde van hem, dat hij hieraan zijn gehele tijd en vertrouwen zou geven. Hij moest dus zijn baan opgeven en zich om het financiële inkomen voor zijn zes leden tellend gezin niet meer bekommeren. Nikolaus bezocht allereerst enkele priesters en sprak met hen hierover. Omdat ze eigenlijk allemaal aan de ingevingen van GOD geloofden,

ging hij daarna allereerst naar zijn geliefde vrouw en vertelde haar alles, ook dat ze op GOD moesten vertrouwen wat het inkomen betrof. En hij vroeg om een antwoord van zijn dappere vrouw. Dit kwam meteen en zonder aarzelen. Het luidde: «Doe wat je doen moet. Als jij gelukkig bent, dan ben ik ook gelukkig.»

Intussen zijn al zoveel jaren voorbijgegaan en nooit moest zijn gezin schulden maken. Maar nu en dan vertelt de Zwaard-Bisschop, wanneer men hem er nadrukkelijk om vraagt, enkele gebeurtenissen hierover, die alleen nog als wonderen en waarachtige wonderen door Maria en de H. Jozef mogen worden erkend. Er was nooit teveel geld voor de familie beschikbaar, maar altijd juist zoveel dat de rekeningen betaald konden worden en dat ze te eten hadden en geen gebrek leden. Daarmee waren ze tevreden en gelukkig en prezen GOD.

De rondbrieven zijn met duizenden tegelijk uitgegeven en nooit heeft hij er een betaling voor verlangd. Ze waren en bleven steeds gratis. Hij legde er gewoon een stortingskaart in en vroeg of men de KGS wilde helpen. Vele mensen stuurde hij jarenlang de rondbrieven, hoewel nog nooit een antwoord of ooit iets aan giften werd gegeven. Zijn antwoord luidt eenvoudig en gewoon, maar vol innerlijke gloed uit liefde tot zijn GOD:

«Ik zorg alleen nog voor Hem (GOD), Hij zal voor mij zorgen.»

De Zwaard-Bisschop, toen nog leek en huisvader, vertrouwd vast op dit apostolaat. Overal snelde hij heen waar hij ook maar een heel kleine mogelijkheid vermoedde, dat hij succes zou kunnen hebben voor de KGS. Maar in het begin wilde hem voor op den duur gewoon niets lukken. Vele mensen wilden hem horen spreken uit zucht naar wonderen, maar meewerken ...! Dit ging zolang totdat hij er zichzelf van bewust werd, wat voor een totaal „Niets“ hij werkelijk is. Volledig gebroken en onder hevig verdriet, onder pijn en tranen stortte hij in en sprak tot GOD met een gewond hart:

«Mijn GOD, met onuitsprekelijke droefheid, wroeging en in de grootste smart moet ik Je bekennen dat ik er niet toe in staat ben. Ik verknoei de Kinder-Gebed-Storm alleen maar voor Je. Je moet Je, zo pijnlijk het voor mij ook is, een betere zoeken. Een andere!»

Dit was voor hem het verschrikkelijkste in zijn grenzeloze liefde voor GOD. En hier leerde GOD hem het volgende:

«Kijk, Nikolaus, je maakt de volgende fout: Je bent wel vol goede wil en die is in jezelf opgestuwd. Maak je leeg. Zie mijn Moeder! Zij kan al Mijn goddelijke genade laten stromen, omdat ze ze niet in zichzelf ophoopt, maar laat doorstromen. Wordt leeg! Prisma, alleen prisma! Wat Ik je geef moet verder stromen, anders hoopt het zich in je op en neemt veel menselijks en persoonlijks van jou aan. De grootste fout van veel van mijn werktuigen!»

En het was zo. Plotseling lukte het. De KGS kreeg voet aan de grond in Zwitserland! Maar helaas werd hij steeds weer zeer hevig aangevallen. En dit vooral uit de traditionele kringen, wat Nikolaus het meeste pijn deed en kwetste. Vaak door zulke mensen, of bijna meestal, die hem nog nooit gezien of gesproken hadden.

Had de KGS een succes te boeken, dan werd dit weer door een verdachtmaking teniet gedaan. Vele mensen werkten hem tegen omdat zij er een concurrentie in zagen. Totdat Nikolaus deze laster of ook onwetendheid van anderen had opgehelderd, was er weer zoveel van de KGS vernield, dat hij steeds weer min of meer opnieuw moest beginnen. Zou hij buiten GOD niet ook nog zijn dappere, lieve vrouw hebben gehad, die hem altijd weer als mens begreep, hem opbeurde en onvoorwaardelijk aan hem geloofde, wie weet ...!

Op zekere dag werd hij vanuit een bekend Maria-bedevaartsoord in Duitsland opgebeld. Er werd hem gevraagd erheen te komen omdat een kloosterzuster iets over de KGS had gehoord en verlangde er meer over te weten. De Zwaard-Bisschop vertelt erover:

«Ik dacht eerst, die zuster is wel koen! Ik moet een dure reis maken van zes tot zeven uur, zonder nadere inlichtingen! Maar ik hoorde in mij meteen de stem van de HEILAND, die zei: „Ga er heen!“ En ik ging.»

Daar ontmoette hij deze kloosterlinge, van wie hij vernam dat ze in Holland in een klooster leefde en zo goed als gepensioneerd was, maar dat ze al drie jaar bij GOD zeer aandrong dat Hij haar toch een apostolaat geve met en voor kinderen enz. Deze zuster was dan ook

enthousiast over de KGS. Ze ging naar Nederland terug en werkte in Nederland en België zo zegenrijk, dat Nikolaus (toen nog altijd leek), na heftig aandringen van deze mensen steeds vaker naar Nederland en België moest reizen, opdat hij hen over de KGS zou vertellen en de kinderen zelf zou leiden. Hij hield voordracht na voordracht en retraites voor volwassenen enz. enz. In deze tijd werkte GOD door hem vele wonderen, voornamelijk bij kinderen. De toeloop en geestdrift waren er groot.

Ging hij vooreerst een week per maand naar Nederland, zo was het spoedig omgekeerd. Hij leefde nu in Nederland en keerde maandelijks maar voor ca. een week naar zijn familie terug. Het offer van de hele familie, voor vrouw, kinderen en hem kan zich niemand voorstellen. En toch kwam het zo vaak voor dat als hij voor een week naar zijn familie terugkeerde, al weer gebeld werd dat men hem in Nederland dringend nodig had, zodat hij, nauwelijks thuis, meteen weer moest vertrekken. Wanneer het offer ook allen pijn deed, zei zijn vrouw tegen hem: «Doe wat je moet doen.» En dat kwam vaak voor. Nauwelijks was hij voor een of twee dagen thuis, of hij was in Nederland weer dringend nodig. De Zwaard-Bisschop vertelt erover:

«Hoe vaak gaf ik mijn lieve vrouw de hand bij het afscheid en zij glimlachte dapper tegen me, terwijl in haar ogen tranen glansden en ik wist dat ze na mijn vertrek hilde door de pijn van de scheiding, ook onze kinderen. Ze leden allemaal onder de scheiding van hun geliefde vader. En toch waren ze allemaal bereid dit offer te brengen.»

En wat gebeurt er? Ze worden door de mensen scheef aangekeken, ja velen mijden hen zelfs. Ze worden veracht en uitgescholden! Zelfs door mensen die zich voor vroom houden. Zo werd er b.v. eens in Zwitserland bij een grote gebeds- en verzoeningsbijeenkomst openlijk door een priester gezegd, dat het nu bewezen is dat Nikolaus zwaar geestesziek is en in een psychiatrische inrichting zou zijn geweest enz. Niemand van de aanwezigen kwam op de gedachte naar bewijzen te vragen. Wat voor een pijn men zijn vrouw en kinderen daardoor aandeed, die toch weten hoe onbaatzuchtig man en vader alles doet en die werkelijk nog nooit in een inrichting was en volkomen gezond en normaal is. GOD alleen zal weten ...!

Maar nu verder in Nederland: De KGS groeide intussen zo sterk, dat er iedere dag zoveel mensen waren, dat er voor een huis moest worden gezorgd. Er stond in de buurt een voormalig retraitehuis, in kasteel-stijl gebouwd, met ca. 220 kamers en een grote Kerk. Nikolaus reed er met de genoemde kloosterzuster naar toe en bezichtigde het. Dit retraitehuis lag op een stuk grond van ca. 8 ha. Zonder geld te bezitten of naar de kosten te vragen, won hij inlichtingen in over de bezitter, want de paters (Jezuïeten) hadden dit gebouw opgegeven. Een autofabriek, (DAF-VOLVO), was de eigenaar. Nikolaus sprak over zijn zaak en onderhandelde. Dit, zoals eerder gezegd, met een min of meer heel lege portemonnaie. Het leek dat de leiding van deze firma dit ook vermoedde, want zij toonde niet de minste interesse.

Maar Nikolaus gaf niet op. Uiteindelijk beloofde de bedrijfsleiding, bijna met tegenzin, hierover in een vergadering met de directie te beslissen. Datum van de vergadering was rond 14 december. Maar het leek hopeloos. Want hoe zou zo'n complex, financieel gezien, kunnen worden onderhouden. Maar Nikolaus meende vol vertrouwen:

«Als GOD wil dat we het gebouw krijgen, dan zal Hij ook voor het andere zorgen. Hoe weet ik ook niet. Maar Hij zal het wel doen.»

Plotseling kwam het bericht dat de datum van de vergadering naar 8 december, Maria Onbevleete Ontvangenis, was verschoven. Toen was Nikolaus er zeker van, dat hij dit gebouw kon huren, het koste wat het wil. Hij vertrouwde op Maria! En zo gebeurde het ook. Zijn stoutste verwachtingen werden overtroffen, want dit gebouw met zijn gemeubileerde 220 kamers en inventaris (compleet) en 8 ha grond werd hem voor 100 hollandse gulden (ca. 70 Zwitserse francs) per maand verhuurd!!!

En nu kwamen de mensen. De kapel werd in orde gemaakt en op het feest van de Onschuldige Kinderen ingewijd, op het feest van St. Petrus' Stoel te Antiochië de grote Kerk. Er kwamen steeds weer priesters die hier de Heilige Mis opdroegen. Nikolaus hield er bezinningsdagen voor volwassenen, maar vooral voor de kinderen in de KGS. De kranten begonnen er zich voor te interesseren. Geïllustreerde tijdschriften publiceerden reportages met meerdere foto's en pagina's. De kranten berichtten op hun voorpagina's in grote letters over de KGS. Er ging

nauwelijks een dag voorbij, waarop men er niets over kon lezen! Al deze reportages waren voor het grootste gedeelte positief.

Steeds meer kinderen kwamen bij de KGS en waren enthousiast. Veel kinderen begonnen te bidden en zich met een gloeiend hart voor GOD te interesseren, zodat de ouders vaak een en al verbazing waren. Er waren b.v. twee kinderen die, zoals Nikolaus (in Nederland was hij destijds als oom Nico bekend) het hun had geleerd, overdag naar de Kerk wilden gaan om de lieve HEILAND in het tabernakel te begroeten. De Kerk was echter gesloten. Ze gingen meteen naar mijnheer pastoor, belden aan en vroegen de sleutel, omdat zij JEZUS met een bezoek wilden verblijden. Bij twee andere kinderen zag men hoe zij voor de gesloten kerkdeur knielden en hoe zij om beurten door het sleutelgat de HEILAND woorden toefluisterden. (Waarbij ze dan door de priester werden weggejaagd!) enz. enz. Hoeveel ouders keerden plotseling weer naar de HEILAND terug, in verlegenheid gebracht door hun eigen kleine kinderen. Ze werden weer ijverige katholieken!

Maar nu kwam er een andere zorg op Nikolaus toe. Hij zocht een priester die de Heilige Mis zou celebreren zoals GOD het wenste en niet de mensen! Maar eerst probeerde hij alles, om bij de bevoegde bisschop een priester te krijgen. Hij bedelde en smeekte. Alhoewel deze bisschop hem van alle kansels had veroordeeld, voordat hij hem ooit een keer gezien of aangehoord had, ging Nikolaus toch, na vele vergeefse pogingen, persoonlijk naar hem toe. Aanvankelijk was deze eerwaarde bisschop enthousiast over dat wat Nikolaus hem vertelde. Maar toen begon de bisschop plotseling, door de invloed van zijn secretaris te aarzelen en vroeg Nikolaus woordelijk: «Gaat U alstublieft naar een ander diocees met de Kinder-Gebed-Storm, hier in mijn diocees wil ik rust hebben», enz. Maar dit was voor Nikolaus geen argument om te moeten gehoorzamen. Dus streed hij verder.

Maar door steeds weer nieuwe gemene laster en de pijn door de scheiding van zijn geliefde familie was hij korte tijd krachte- en moedeloos geworden. En op een nacht zo vertelt hij:

«... viel ik gewoon totaal gebroken voor mijn gekruisigde HEILAND (een groot Kruis) neer en huilde bitter. Ik riep: „HEER, help me dan toch! Ik kan niet meer. Alstublieft, alstublieft, stuur me toch een priester voor dit grote huis. Ik vraag toch immers niet om een zeer intelligente

priester. Hij kan eenvoudig, zeer eenvoudig zijn, met versleten soutane enz. Hij hoeft alleen maar een hart te hebben dat Jou en Maria boven alles liefheeft. Maar stuur hem zo spoedig mogelijk. Ik houd het niet meer vol. Hier komen zoveel mensen, die uitgehongerd zijn naar ziel en geest en ik kan hen niet helpen. Ze hebben zo hoognodig priesterlijke hulp nodig. O mijn HEER en mijn GOD, in de grootste vertwijfeling en nood moet ik uitroepen: Als morgen geen priester komt, dan moet ik hier mijn koffers pakken en naar huis gaan, omdat ik gewoon verder de kracht niet heb, al deze mensen steeds weer aan het lijntje te houden, dat spoedig voor hun zieleheil gezorgd zal worden door waardig toegediende sacramenten en het Heilig Misoffer, hoe Jij het wenst!”, enz. enz. „Zoveel mensen komen naar mij toe en bekennen aan mij hun fouten enz., en ik kan hen geen absolutie geven. Ook heb ik hier geen priester die dat zou kunnen doen.“»

De volgende morgen zat hij vol zorgen aan de tafel in zijn kluis, toen er aan de deur werd geklopt en de boodschap werd doorgegeven dat hij snel naar de ontvangkamer moest komen, er was een bisschop! En werkelijk, een bisschop in bisschoppelijke kleding stond er en begroette hem. Het was bisschop Gerhard Franck, een vroegere oud-rooms-katholieke bisschop, maar die naar het rooms-katholieke geloof was overgegaan. De eerste vraag van Nikolaus was nu: «Wat wil deze bisschop van mij?» Het antwoord: Vlakbij werd aartsbisschop Lefèbvre verwacht, die een kapel zou inwijden. Deze bisschop wilde de aartsbisschop begroeten en hem zijn genegenheid betuigen. Maar toen hij tegen de avond uitkeek naar onderdak was er in de buurt niets te vinden. Maar iemand liet hem weten dat het in de ark zeker mogelijk zou zijn. En zo werd deze bisschop naar hem gebracht. Nikolaus liet de bisschop nu het hele huis zien en klaagde o.a. ook hoezeer hij een priester zocht. Deze bisschop nu bad al lange tijd tot GOD, dat Hij hem een huis geve waar hij zou kunnen werken. Want van het Vaticaan had hij geen diocees gekregen, omdat hij aan het concilie van Trente vasthield. Toen Nikolaus hem uitnodigde hier zijn domicilie te vestigen, stemde de bisschop na een innig gebed toe.

Omdat Nikolaus van GOD het charisma om de verborgen gezindheid van de harten te lezen heeft, erkende hij echter ook dat de bisschop een donker verleden had. Voorzichtig, maar toch rechtuit informeerde

hij er onder vier ogen naar. Even duidelijk antwoordde de bisschop: «Zie in mij een geval zoals bij de H. Augustinus.» We weten alleen dat Nikolaus het hele leven van de bisschop heeft vernomen en zijn mensen zover als nodig informeerde:

«Deze bisschop heeft eens een verschrikkelijk leven geleid. Maar het heeft GOD behaagd, hem door de Moeder van GOD te bekeren en hem vergiffenis te schenken. Of is er onder jullie iemand, die de H. Augustinus of de H. Magdalena niet wil of zou accepteren omdat ze vroeger in zonde leefden?»

Ze hadden dus nu een priester, een bisschop zelfs, een hogepriester, ijverig en een vereerder van de Onbevleete Ontvangenis! De mensen kregen nu voedsel voor hun ziel. De toeloop werd steeds groter. Maar nu werden de bisschoppen van Nederland en België onrustig! In de Kerken werd er openlijk van de kansels tegen gesproken en gepreekt.

Nikolaus geloofde eerst dat er in dit huis priesters opgeleid konden worden, die men dan overal naar toe zou kunnen zenden waar men hen wenste. Maar de mens wikt en GOD beschikt.

«Morgen zul je Mijn priester naar het hart zijn!»

GOD liet nu in hem een steeds groter verlangen naar het priesterschap ontwaken. Dit waren verschrikkelijk zware tijden voor hem. Want het verlangen ernaar kwam immers van GOD. Toch kon hij zich niet verklaren hoe dit mogelijk kon zijn, hij was toch getrouwd. Mettertijd liet GOD hem ook erkennen, dat de bisschop er eveneens aan dacht, omdat het hem ook door GOD werd ingegeven. Deze bisschop verging het niet beter. Beiden wisten er dus van en toch waagde er niemand over te spreken. Nikolaus vertrouwde op GOD en zei tot zichzelf, het zal wel zo gebeuren zoals GOD het wil. En inderdaad kwam dan plotseling de dag waarop de bisschop het niet langer uithield en er met Nikolaus over sprak en hem vroeg. Hij antwoordde heel eenvoudig:

«Ik weet het.»

Op de een of andere manier werd dit openbaar. Het werd bekend dat de bisschop van plan was Nikolaus tot priester te wijden. De duivel echter die meer vermoedde welk doel GOD hiermee had, probeerde nu alles in het werk te stellen om dit te verhinderen. De bisschoppen van Nederland en België (waarvan de Heilige Vader zei dat ze de katholieke identiteit hebben verloren ...) gingen ertegenin. Interpol werd ingeschakeld, om het leven van Nikolaus na te gaan, of er niet iets zou zijn waardoor men hem aan het openbare leven kon onttrekken. Politie, justitie en vele anderen werkten mee. Wegens valse aanklachten stond hij een paar keer voor de politie en het gerecht. Maar steeds werd hij vrijgelaten en vonden zij niets. Wie weet hoezeer hij daaronder leed? Buiten zijn vrouw weet het zeker alleen GOD! Alles hadden zijn tegenstanders geprobeerd en zij konden niets vinden wat een wijding onmogelijk zou kunnen maken. Ook het huwelijk was geen hindernis meer, want zijn geweldige vrouw verklaarde schriftelijk bereid te zijn hem helemaal voor GOD vrij te geven. Dit schrijven van zijn vrouw werd aan de bisschop overhandigd.

Maar nu grepen de tegenstanders achter de schermen naar een gemeene list: Zij wisten of hadden vernomen over het verleden van bisschop Franck vóór zijn bekering. Ze probeerden hem nu voor het gerecht te slepen. Het lukte hen echter in dit geval niet omdat dit alles verjaard was, daarom konden ze hem niet voor nader onderzoek opsluiten.

Maar dit wilden ze beslist bereiken om de wijding van Nikolaus te verhinderen. Toen werden valse getuigen gezocht en zoals altijd ook gevonden. Op grond van deze valse getuigenverklaringen, wegens zogenaamde diefstal, werd bisschop Franck meteen na de Heilige Mis naar het huis van bewaring afgevoerd.

Maar wat wilde GOD daardoor bereiken? Het volgende:

De bisschop had de wil van GOD erkend en Nikolaus al tot subdiaken gewijd. Plotseling begon hij de twifelen. Met de priesterwijding van een gehuwde had hij teveel moeite. Hij begon te piekeren. En toen greep GOD in! Bisschop Franck werd van zijn geliefde kudde verwijderd. Ze waren verweesd. Dit echter verdroeg de bisschop niet. Hij wilde hen een priester geven. Zo zag hij zich door nood gedwongen, subdiaken Nikolaus tot priester te wijden, opdat de schaapjes niet verweesd zouden zijn en de Kerk verzorgd zou worden met het Allerheiligste en al de overige sacramenten. En nu probeerde hij alles in de gevangenis om deze priesterwijding te kunnen toedienen. Te hulp kwam hem een advocaat van joodse afstamming en joods geloof!

Hoe verging het Nikolaus intussen? Laten we hem hier zelf vertellen:

«Ik leed verschrikkelijk op die momenten, toen bisschop Franck werd weggevoerd en ik als subdiaken achterbleef met de gedachte dat de bisschop nooit meer zou terugkomen. Ik ging tot voor het tabernakel en stortte huilend in elkaar. Ik voelde hoe op dit moment mijn hart brak. Het was teveel geworden voor mijn reeds zo gemarteld hart. De nacht bracht ik vol pijn, droefheid en smart, maar ook vol twijfel door voor het Allerheiligste, bij JEZUS. Ik klaagde tot de HEILAND: „Kan het zijn, HEILAND, dat alles maar inbeelding van mij was? Kan alles werkelijk niet van Jou geweest zijn?“ enz. enz. enz.»

Nikolaus trok – het was diep in de nacht – de subdiaken-kleding aan en bewierookte (uit droefheid, omdat de HEILAND nu zonder priester verweesd was) het tabernakel, om JEZUS eer te geven en vreugde enz. Hij bad de hele nacht, huilde en klaagde. Plotseling kwam het heel helder, duidelijk en beslist van het Kruis vandaan:

«Morgen zul je Mijn priester naar het hart zijn.»

We kennen het antwoord dat Nikolaus aan de HEILAND gaf. Het luidde:

«Alstublieft HEILAND, ik ben nu niet in stemming voor grappen.»

Want hij dacht: «Wie zou mij wijden? Er is immers geen bisschop aanwezig!» De volgende dag dan werd Nikolaus door de commandant van politie persoonlijk opgebeld. Hij zei tot Nikolaus: «Luister alstublieft. De bisschop heeft het door de advocaat klaargekregen dat U vandaag een wijding krijgt, indien U daartoe bereid bent. Hij wordt weliswaar hiervoor niet vrijgelaten, maar het moet in mijn bureau plaatsvinden. Bent U daartoe bereid?» Nikolaus dacht aan de diakenwijding, waardoor hij toch tenminste de verweesde mensen de communie zou kunnen geven. Dus verklaarde hij zich daartoe bereid.

Vol vreugde voor de verweesde mensen ging hij naar de sacristie om alles klaar te maken. Maar toen hij blij aan het altaar (Kruis) voorbijging, hoorde hij vanaf het Kruis de aanroep van de HEILAND. Hij draaide zich om, ging naar het Kruis en wachtte. En de HEILAND sprak:

«Nikolaus, neem de heilige Oliën mee!»

Maar Nikolaus antwoordde Hem:

«HEILAND, ik heb ze niet nodig, want Je weet toch dat ze bij een diakenwijding niet nodig zijn.»

En weer hoorde hij de stem van de Gekruisigde:

«Mijn geliefde priester naar het hart!»

Toch beseftte hij dit niet volledig. Op dit moment was er telefoon voor hem. De commandant van de politie was weer aan de telefoon en zei: «De bisschop laat U weten, dat U de heilige Oliën moet meenemen» Uit gehoorzaamheid deed Nikolaus dit, zonder er nog verder over na te denken. Zo ging hij naar de politie. Op het bureau van de commandant van politie zag Nikolaus voor het eerst na de arrestatie zijn bisschop weer. Hij kwam hem tegemoet met de woorden: «Nikolaus, de HEILAND heeft je gisteren gezegd dat je vandaag priester wordt.» Nu vielen de schellen van zijn ogen. Dus toch priester! En zo ontving hij voor vijf of zes getuigen (allemaal ambtenaren en ambtenaressen) de

heilige priesterwijding. In het begin glimlachten een paar beambten over deze heilige handeling. Maar toen het plaatsgevonden had, waren allen diep ontroerd. Een van hen – degene die zich er in het begin het meest over had geamuseerd – zei daarna: «Voorwaar, er is op dit moment iets gebeurd wat ik niet kan beschrijven. Ik zal er te allen tijde onder eed voor instaan, indien dit van mij wordt verlangd.»

Nikolaus ging nu terug naar de Ark. Hier wachtten al veel mensen op hem, die hem vol vreugde en met tranen in de ogen begroetten en geluk wensten. Hij ging echter meteen naar de sacristie om zich op het Heilig Misoffer voor te bereiden. En hier laten we weer de Zwaard-Bisschop vertellen:

«Pas hier ontdekte ik op de kalender dat het vandaag het feest Heilig Hart van JESUS was. Meteen kwamen tranen van vreugde en ontroering over het geschenk van de HEILAND in mijn ogen. In deze toestand begaf ik me voor de eerste keer naar het altaar van GOD. Tot priester gewijd, zonder opleiding! Nog nooit had ik de Mis gediend. Ik had geen idee wat ik moest doen. Het werd me nooit getoond. Ik ging geheel onwetend naar het altaar, stamelde voortdurend het éne: „HEILAND, het is dwaas, het is dwaas wat Je doet! O mijn HEILAND, wat heb Je gedaan! Zie toch mijn zwakheid, mijn totale onwetendheid, mijn totale onwaardigheid ...“»

Daarbij rolden voortdurend tranen over zijn gezicht, die gedurende de hele Heilige Mis niet opdroogden. Maar de HEILAND kwam hem te hulp. Zijn engelbewaarder fluisterde hem in, wat en hoe hij dit en dat moest doen. Zo vertelde hij ons:

«Het was, geloof ik, de derde Heilige Mis die ik celebreerde. Ik vergat het water te zegenen voordat ik het in de Kelk deed. Ik schrok en wist niet wat ik moest doen. Dus vroeg ik meteen aan de HEILAND in het tabernakel wat ik moest doen. En Hij antwoordde mij: „Wees gerust en maak je geen zorgen, je engel heeft het voor jou gedaan.“»

Ook had hij gedurende de eerste Heilige Missen achter elkaar vergeten hosties voor de gelovigen te consecreren. Steeds vroeg hij JESUS heel wanhopig om hulp, voordat hij het tabernakel opende. En altijd kon hij een volle ciborie uit het tabernakel nemen, hoewel de dag te voren de ciborie bijna leeg was.

Thans nog werken al zijn Heilige Missen gelijk diep en hij draagt ze met dezelfde innigheid op als zijn eerste Heilige Mis. De HEILAND leidt hem met de hulp van zijn engel. Men moet eerst een Heilig Misoffer bij hem hebben beleefd, voordat men erover spreekt! Ook nu nog gebeurt het vaak dat de Zwaard-Bisschop bij het Heilig Misoffer plotseling heftig begint te huilen. Meestal duurt zijn Heilig Misoffer met preek twee uur en langer.

Maar nu verder:

De kranten stonden vol over de arrestatie van bisschop Franck. Vreselijke verdachtmakingen en gemeenheden kon men over hem lezen, die dan door buitenlandse kranten en geïllustreerde tijdschriften werden overgenomen en nog meer verdraaid werden.

Een vreselijke, geweldige en dodelijke smart stond nu op pater Nikolaus te wachten. Bij honderden verlieten ze hem en de Kinder-Gebed-Storm. Ze verlieten hem, zonder met hem te spreken of te vragen wat er van de verdachtmakingen waar was. Ze gaven hem hiertoe geen kans. Velen, die zich voor zeer godsvruchtig hielden, geloofden de slechtste kranten en geïllustreerde tijdschriften zonder ergens anders of bij pater Nikolaus zelf inlichtingen in te winnen.

Ja, het werd nog erger voor hem. Er kwamen „gelovigen“ gedurende zijn korte afwezigheid en haalden weg, wat ze eens hadden geschonken. Maar de tegenstanders waren daarmee echter nog niet tevreden. Ze wilden nu de Kinder-Gebed-Storm helemaal liquideren, zodat pater Nikolaus helemaal zou moeten opgeven en zwaar getroffen naar huis zou moeten gaan. En ze mochten volgens de wil van GOD zover gaan dat ze hem lieten weten: «Luister, we kunnen dit huis (de ark) voor twee miljoen gulden verkopen. Als U het kunt kopen dan is het goed. In het andere geval moet U dit huis verlaten.» Pater Nikolaus probeerde het geld bij elkaar te krijgen, wat echter niet meer mogelijk was. De verdachtmakingen in de pers waren zo gemeen en verschrikkelijk geweest, dat de mensen niet meer geloofden en veeleer hun eens geschonken geld en materiële dingen van hem terugverlangden. GOD wilde hem tot in de diepste diepte voeren.

Om hem te beproeven gebeurde het dat een ongeveer 80-jarige, welgestelde dame met hem wilde spreken en verklaarde: «Ik heb deze twee miljoen. U kunt ze hebben, maar daarvoor wil ik graag in Uw huis

de levensavond doorbrengen. Dit zou op zichzelf in zo'n groot huis mogelijk geweest zijn, toch antwoordde pater Nikolaus ondanks zijn overgrote nood:

«Beste vrouw, U zegt me dit op de verkeerde manier. Als U me gezegd had dat U graag in ons huis de levensavond zou doorbrengen, waarbij U mij graag hiervoor Uw gespaarde geld zou geven, dan zou ik het hebben aangenomen! Maar zo is het in mijn noodsituatie chantage! Het spijt me!»

Zo kwam de dag waarop men dit huis moest verlaten. O verschrikkelijke dag! Al dagen van te voren kwamen steeds meer mensen die als haviken binnenvielen en alles weer terughaalden wat ze eens hadden geschonken. Ja, ze hielden geen rekening met het Allerheiligste. Tot in de sacristie, tot aan het altaar waagden ze zich om hun spullen terug te halen zoals het orgel, bloemenvazen en versieringen bij het Allerheiligste, hoewel de HEILAND aanwezig was. Velen eigenden zich zelfs voorwerpen toe waaraan ze zich te goed wilden doen. Vaak waren het ook privé-voorwerpen van pater Nikolaus of andere medewerkers. En pater Nikolaus keek stilzwijgend met een bloedend hart toe! Hij bad alleen tot de HEILAND:

«Alstublieft, reken het hen toch niet aan, want ze weten niet wat ze doen!»

Toen kwam het tijdstip dat de Kerk moest worden ontruimd. Het laatste wat gedaan moest worden was het zes meter hoge Kruis aan het altaar afzagen en de HEILAND afnemen. Pater Nikolaus wilde zich eerst aan dit gebeuren onttrekken en buiten afwachten, maar zijn liefde tot de HEILAND liet dit niet toe. Hij stond er met een bloedend hart bij en keek stil toe, terwijl hij voortdurend stilletjes met de HEILAND sprak, klaagde en hilde. Toen het lichaam van de HEILAND van het Kruis werd genomen, riep pater Nikolaus met een pijnlijk getroffen hart tot GOD:

«VADER, als dit Jouw wil is, dan laat het me toch door een teken weten!

En plotseling, vanuit een heldere hemel schoot drie keer een felle bliksemstraal neer, gevolgd door geweldige donderslagen die door alle aanwezigen vol schrik werden waargenomen, dit op klaarlichte dag bij zonschijn.

Zo verlieten ze de ark. Wat nog overgebleven was namen ze mee. Pater Nikolaus werd bij een familie opgenomen, in hun huis werd in de woonkamer een noodkapel ingericht. Op dezelfde dag waarop men de ark moest verlaten, ontsloeg men bisschop Franck uit de gevangenis met de opmerking: «Nu kunt U wel gaan, want gevaarlijk bent U nu niet meer, omdat er geen huis meer is.» Zo trok ook deze bisschop in een particulier huis. De KGS echter was te gronde gericht. De ouders waagden het niet meer de kinderen naar pater Nikolaus te brengen, omdat ze de pers, die de gemeenste leugens had geschreven, meer geloofden. Alleen door de kracht van GOD kreeg pater Nikolaus weer moed, met zijn trouw achter hem staande vrouw alsook een paar overgebleven getrouwen opnieuw te beginnen.

«Wees jij Mijn Zwaard-Bisschop!»

Weer kwam een nieuwe beproeving voor pater Nikolaus. GOD verlangde dat hij tot bisschop gewijd zou worden. Weer was het hetzelfde als bij de priesterwijding. Hij was er zeker van dat het de wil en wens van GOD was. Maar hoe moest dit de bisschop begrijpen of zelfs de mensen? En zo vroeg hij aan GOD:

«Laat het de bisschop zelf weten.»

Hij liet dit ook weer aan Gods beschikking over. Zoals bij de priesterwijding benaderde de bisschop hem nu ook weer en zei tegen hem: «Ik bespeur heel precies wat GOD van mij verlangt; ik moet je tot bisschop wijden. Zo stelde deze bisschop een datum vast waarop dit zou gebeuren. Maar zoals bij de priesterwijding aarzelde hij plotseling weer. En zo greep GOD ook hier weer zelf in, om Zijn wil verwezenlijkt te zien, want Zijn heilig plan en wil moesten in vervulling gaan. Plotseling werden nieuwe onderzoeken naar bisschop Franck ingesteld. Toen zelfs de politie opnieuw in huis opdook en inlichtingen inwon, vreesde bisschop Franck een nieuwe arrestatie. Toen stelde hij de bisschopswijding van pater Nikolaus vast. Bovendien dacht bisschop Franck eraan zich terug te trekken, omdat hij door verdachtmakingen en de smaad door de pers en vele dingen meer totaal uitgeput was ...! Op de dag van het feest van de H. apostel Bartholomeüs werd pater Nikolaus in Sittard (Nederland) tot bisschop gewijd volgens de rooms-katholieke ritus. En de HEILAND liet zich tijdens de wijding horen en zei tegen hem:

«Wees jij Mijn Zwaard-Bisschop!»

Als men er thans bij de Zwaard-Bisschop naar vraagt, dan is zijn antwoord altijd:

«GOD weet het en dat is genoeg.»

Na de wijding liet een kind weten, dat het gedurende de bisschopswijding veel engelen met zwaarden heeft gezien. Hier het verslag dat de Zwaard-Bisschop later schriftelijk kreeg:

«Toen pater Nikolaus tot bisschop werd gewijd, was ik twaalf jaar oud. Destijds liet JEZUS me zien, toen de Heilige Mis begon, dat

rondom het Altaar vele engelen waren met gevouwen handen. Toen pater Nikolaus plat op de grond lag en bisschop Gerardus de Litanie van alle Heiligen bad, waren de engelen weer weg, en JEZUS liet me zien, dat JEZUS zich van het Kruis losmaakte, Zijn handen boven pater Nikolaus hield en zei: „Ik zal hem buitengewoon beschermen.“ Op het ogenblik dat pater Nikolaus door bisschop Franck tot bisschop werd gewijd, kwamen engelen met zwaarden in de handen en een uitrusting, zoals de H. Michaël ze had, die er ook was. En van de HEILAND aan het kruis ging een dikke straal vanuit het Hoofd naar bisschop Nikolaus. Toen bisschop Nikolaus de mijter had opgezet en drie keer voor bisschop Franck moest knielen en iets zei wat men niet begreep, liet JEZUS me een vlam boven de mijter van bisschop Nikolaus zien. Nadat bisschop Nikolaus de zegen had gegeven waren de engelen weer weg.

Dan, toen de Heilige Mis uit was, liet de duivel me een schild zien met veel strepen erop († † † † | | | |), waarvan er al veel waren doorgestreept. Hij was heel boos en zei: „Dat heb ik weer verloren!“, en hij streepte er weer een door †. „Maar“, zei hij, „er zijn nog vele open (| | | |)!“»

G. N. (archief Nr. 25)

Een paar uur later, nog op dezelfde dag, gaf de HEILAND aan de Zwaard-Bisschop de opdracht:

«Je bent er om de onwetenden te onderrichten en de geheime machinaties van Satan te onthullen!»

Bij deze opdracht voegde de HEILAND later nog toe Zijn Kerk in de HEILIGE GEEST te vernieuwen.

Zinspreuk bij de bisschopswijding van de Zwaard-Bisschop

De geestelijke medebroeder die de Heilige Schrift opende en ze aan de consecrator overhandigde opdat hij ze, zoals gebruikelijk, de te wijden bisschop op de nek kon leggen, onthield de passage in de tekst, die hij zonder na te kijken had opengeslagen.

Ze luidde als volgt:

Het boek Jeremias (Oude Testament) – Roeping (Jer. 1,4-19):

- 4 «De Heer richtte zich tot mij:
- 5 «Voordat ik je vormde in de moederschoot, had ik je al uitgekozen, voordat je de moederschoot verliet, had ik je al aan mij gewijd, je een profeet voor alle volken gemaakt.»
- 6 Ik riep: „Nee, Heer, mijn God! Ik kan het woord niet voeren, ik ben te jong.“
- 7 Maar de Heer antwoordde: „Zeg niet: ik ben te jong. Richt je tot iedereen naar wie ik je zend en zeg alles wat ik je opdraag.“
- 8 Wees voor niemand bang, want ik zal je terzijde staan en je redden – spreekt de Heer.
- 9 En de Heer strekte zijn hand uit, raakte mijn mond aan en zei tegen mij: „Hiermee leg ik mijn woorden in jouw mond.
- 10 Nu, op deze dag, geef ik je gezag over alle koninkrijken en volken, om ze uit te rukken en te verwoesten, om ze te vernietigen en af te breken, op te bouwen en te planten.“
- 11 De Heer richtte zich tot mij: „Wat zie je, Jeremia?“ Ik antwoordde: „Ik zie een amandeltwijg.“
- 12 „Dat zie je goed,“ zei de Heer, „zo snel als een amandelboom in het voorjaar uitbot, zo snel laat ik mijn woorden uitkomen.“
- 13 De Heer richtte zich opnieuw tot mij: „Wat zie je?“ Ik zei „Ik zie een gloeiend hete kookpot die vanuit het noorden overhelt.“
- 14 De Heer zei: „Vanuit het noorden zal onheil over alle inwoners van dit land worden uitgestort.
- 15 Ik roep de volken van alle koninkrijken uit het noorden op – spreekt de Heer. Ze zullen dit land binnenvallen en hun tronen voor de poorten van Jeruzalem zetten, rondom de muren en om alle andere steden van Juda.
- 16 Ik zal het volk vonnissen voor al het kwaad dat het heeft gedaan. Ze hebben mij verlaten, wierook gebrand voor andere goden en geknield voor wat ze zelf gemaakt hebben.
- 17 Jij, Jeremia, maak je gereed en zeg hun alles wat ik je opdraag. Laat je door hen geen angst aanjagen, anders zal ik jou angst aanjagen in hun bijzijn.
- 18 Ik maak je nu tot een vestingstad en ijzeren zuil, tot een bronzen muur om stand te houden tegen het hele land: de koningen en leiders van Juda, de priesters en het volk.
- 19 Ze zullen je bestrijden, maar niet verslaan, want ik zal je terzijde staan en je redden – spreekt de Heer.“

(Jer. 6,27):

27 „Ik maak jou tot een keurmeester, je toetst de handelwijze van mijn volk.“»

En nu de vraag: Waarom werd een huisvader bisschop?

GOD wilde vooreerst dat de Zwaard-Bisschop (nog als leek) naar de priesters en bisschoppen zou gaan, opdat de Kinder-Gebed-Storm door de Kerk zou worden opgenomen en in de Kerk werkt en niet buiten de Kerk. GOD wilde de zegen van de Kerk. Maar, wat Nikolaus ook deed en probeerde, hij werd niet aangenomen. En toen deed GOD het volgende, om Zijn goddelijke wil te verwezenlijken: Hij maakte Zijn Werktuig op een buitengewone wijze tot Zijn bisschop.

In de huidige Kerk heerst de noodtoestand. Paus Paulus VI riep bij een officiële audiëntie uit: «De rook van Satan is tot in de top van de Kerk gedrongen!», dan gelden andere wetten, noodwetten! Het doen en laten van GOD is hoger te waarderen dan de wetten van de mens!

Heeft CHRISTUS niet uitgerekend Petrus tot paus uitverkozen, ofschoon hij getrouwd was? En hebben we niet heilige kerkleraren, die van de ene op de andere dag tot bisschop werden gewijd, hoewel ze niet eens priester waren. Werden ook zij destijds niet uitgesloten, zoals tegenwoordig de Zwaard-Bisschop wordt uitgesloten?

Het priesterdom leeft tegenwoordig voor het grootste gedeelte niet meer kuis, zoals het voor een priester hoort. Daarom moet juist hier de vernieuwer van de heilige Kerk een groot offer brengen ter genoegdoening aan GOD. Daarom heeft GOD hem ook een wonderbaarlijke en diepe liefde in het huwelijk gegeven, om dit offer zo groot mogelijk te maken. En GOD vroeg hem:

«Nikolaus, bemin je Mij meer dan vrouw en kinderen?»

En Nikolaus antwoordde Hem:

«HEER, waarom vraag Je me nog? Je weet toch hoe ik Je boven alles bemin!»

Laten we niet vergeten wat in de Heilige Schrift staat: Wie vader, moeder, zuster, broer, vrouw en kinderen meer liefheeft dan Mij, is Mijner niet waardig! Of: Wie vader, moeder, zuster, broer, vrouw en kinderen

om Mijnentwil verlaat, zal het honderdvoudige terugontvangen in de Hemel!

GOD stelde hem nog meer op de proef, omdat Hij zijn grote, diepe liefde voor zijn vrouw en kinderen zag, maar ook zijn leed door deze scheiding. Toen liet Hij hem weten:

«Ben je bereid tot het offer, je vrouw en kinderen (zonder afscheid) nooit meer te zien, nooit meer met hen te spreken en te schrijven gedurende je hele leven?»

De Zwaard-Bisschop zegt nu daarover:

Het was wel een verschrikkelijke hamerslag voor me. Ik kon dit alleen verwerken omdat ik in het Onbevlekt Hart van Maria vluchtte. En ik antwoordde: „HEER, als het Jouw wil is, ja! Maar help alstublieft mijn vrouw en kinderen!“»

En zonder zijn beminde vrouw en kinderen op de hoogte te brengen, bracht hij dit offer meteen, met alle consequenties van dien, hoezeer zijn hart ook verscheurd werd door de zorg, hoe zij het maakten enz. Drie maanden keek GOD toe. Toen heeft Hij het offer aangenomen en stond hem weer toe zijn vrouw en kinderen te ontmoeten.

Geloof niet dat een priester of bisschop de vernieuwer van de heilige Kerk kan zijn, die op zijn studie, titel, kennis en verstand of op boeken en wetten steunt. Want de nieuwe wijn komt nieuw van de HEILIGE GEEST. En Hij legt Zijn genaden niet in het verstand, maar in het hart! Niet met wetten en rubrieken kan de nieuwe Kerk worden gevestigd, maar heel nieuw door de HEILIGE GEEST uit het hart!

Er moet een hart vol liefde tot en voor GOD zijn. Een bisschop die maar naar één ding streeft: Alles tot vreugde van GOD, alles ter ere van GOD en alles ter wille van GOD! Oude traditie eert en onderhoudt hij, voor zover GOD het goedkeurt, niet alleen omdat het altijd al zo werd geleerd of omdat het zo is voorgeschreven, maar uit liefhebbende eerbied. De eerbied alleen is voor GOD tegenwoordig niet meer voldoende, Hij heeft honger naar liefde!

Maar de liefde mist men ook bij de traditionele priesters. Maar dit kan men pas erkennen als men eens een Heilig Misoffer bij de Zwaard-Bisschop heeft meegemaakt. Het is waarlijk een, uit het diepst van het

hart komend smeken, bedelen, jubelen, kortom: een spreken vol liefde met GOD!

Maar GOD heeft Hem opgedragen, dat hij de Heilige Mis in zijn moedertaal celebreert, opdat het geen gebed met de lippen, maar een gebed uit het hart zou worden. Zo liet GOD hem weten:

«Ik wil dat je woord voor woord met het hart bidt!»

Met deze woorden heeft GOD hem een charisma gegeven, waarmee het voor hem mogelijk is, woord voor woord met het hart te bidden. En dat bespeurt men tijdens zijn Heilige Mis!

Eens zei GOD tot hem:

«Kijk Nikolaus, in de hele tridentijnse Mis komt niet éénmaal het woord „liefde“ voor! En daarbij is de Heilige Mis de bekroning van de liefde, Mijn liefde. De tijd zal komen, dat je dit door de genade van de HEILIGE GEEST zult vervolmaken! De liefde, die Ik je zal leren zal deze starheid doorbloeden! En dit zal de vernieuwing worden en zijn! Maar vooreerst zal er veel gebeden moeten worden, om de ongelofelijke hoogmoed van Satan gebroken te zien.»

(Natuurlijk een liefdevol bidden, zoals men het bij de Zwaard-Bisschop hoort en verneemt!)

Dit alles en zoveel meer heeft eertijds de Kinder-Gebed-Storm bewerkt!

In het kruisvuur van de kritiek

Het zegenrijke werken van de Zwaard-Bisschop, de duiveluitbanningen en zelfs de genezing van zieken, evenals de opwekking van doden worden door zijn tegenstanders vaak toegeschreven als komend van het kwade, hetgeen niet denkbaar is omdat opvallende bekeringen en verbetering naar het goede door hem plaatsgevonden hebben. Bovendien zijn deugd en genade bij hem gegroeid, terwijl het kwade of de hel een afglijden van het karakter zou bewerken.

Niettemin verwoest een vloed van de ergste laster op elke manier zijn reputatie. Elke tekortkoming die men in zijn doen en laten meent te ontdekken wordt opgeblazen en hem ten laste gelegd, daarentegen de goede vruchten doodgezwegen. Van de kansels en in geschriften wordt hij bestreden. Door zogenaamde verstandigen en wijzen wordt zijn optreden bespot en zijn uitspraken worden verkeerd uitgelegd. Nauwelijks één verwijt is hem gedurende de hele tijd bespaard gebleven, alsof de hele omgeving alleen daartoe is geroepen om hem te oordelen. Zouden zijn tegenstanders maar een gedeelte te lijden hebben van datgene wat op de schouders van de Zwaard-Bisschop rust, ze zouden zwijgen, want zelfs de hele boosaardigheid van degene die een grote mond opzetten is niets vergeleken met de verschrikkelijke aanvallen van de hel, die hem steeds weer met huiveringwekkende woede kwelt, omdat zij het einde van haar heerschappij voelt.

Ieder mens zou bij zo'n last instorten. Alleen wie zichzelf – als Niets – helemaal aan GOD toevertrouwt kan dan nog overleven. Daarom vermaant de HEER ook, dat men niet moet oordelen. Maar wie oordeelt, op hem valt het oordeel terug.

En zo gaat de Zwaard-Bisschop van plaats naar plaats, van land naar land (onder onuitsprekelijke moeiten en offers) en zoekt en roept en roept! Maar zware stenen liggen voor zijn voeten door de slechtste verdachtmakingen en veroordelingen, ook van hen die hem nog nooit gezien of aangehoord hebben, voor het overgrote deel van de kant van de kerkelijke overheid! Zelfs Pilatus luisterde naar CHRISTUS! Jullie moeten onderzoeken, maar niet oordelen. In ieder geval niet voordat jullie hem persoonlijk gesproken en aangehoord hebben. Want wie hem weerstreeft of afwijst verzet zich tegen de HEILIGE GEEST, die waait wanneer Hij wil, hoe Hij wil en waar Hij wil!

Wat de Zwaard-Bisschop heel bijzonder pijn doet, zijn de brieven tegen hem van de kant van goed menende priesters en leken, omdat zij hierdoor zijn werken aan goede vruchten voor GOD telkens uitstellen enz. Want vruchten kan deze Zwaard-Bisschop tonen! De hardnekgigste zondaars geven op en biechten huilend en snikkend. Vele, vele lauwe christenen heeft hij tot ijverige christenen gemaakt enz. Vooral zij die door de duivel werden geplaagd bespeuren zijn grote macht! Bij bezetenen ziet men hoe de duivel hem vreest en hem moet gehoorzamen!

Mijn GOD, wat zou deze Zwaard-Bisschop kunnen werken en vruchten aan vroomheid bewerken, als men hem maar de mogelijkheid zou geven! Ondanks zijn spreekwoordelijke bescheidenheid en grootste deemoed werkt hij op veel mensen door een ongehoorde uitstraling die van hem uitgaat. Hij is vol goedheid, begrip en liefde voor de zwakken.

Geef hem de kans en jullie zullen ook en nog meer enthousiast over hem zijn!

Niemand kan de Zwaard-Bisschop beoordelen, voordat hij hem niet eerst persoonlijk aangehoord en gezien heeft! Men moet, zoals reeds gezegd, eerst een Heilige Mis bij hem hebben bijgewoond, dan zal men alles begrijpen wat hij preekt en zegt!

Verschillende bevestigingen en getuigenissen

Demonen moesten de Zwaard-Bisschop, in opdracht van de Hemel, bevestigen

Getuigenissen uit exorcismen, die niet door priesters van de Zwaard-Bisschop werden gedaan:

Op 15 september 1977, feest van de zeven smarten van de Moeder van GOD, werd Judas, de verworpen bisschop en vroegere apostel, gedwongen getuigenis af te leggen van de Zwaard-Bisschop. Na een lange strijd, verzet en de zegen en op bevel van de priester, in de Naam van GOD alleen de waarheid te spreken, bekende Judas met weerstand over de Zwaard-Bisschop:

«Hij is een echt gewijde bisschop! Hij is geldig gewijd!»

(Na deze uitspraak was de toorn en woede van de demonen in de bezetene zo groot dat zij, met een door schrik geheel veranderd gezicht, de drie aanwezige priesters bijna gelijktijdig de stelen naar beneden trok. Dan viel de bezetene voor korte tijd flauw. Pas na de zegen en op bevel van de priesters, alleen de waarheid te spreken in de Naam van de DRIEVULDIGHEID, kwam de bezeten persoon weer bij.)

Op 10 juli 1978 moest Beelzebub bekennen:

«De consecrator Gerardus (die de Zwaard-Bisschop heeft gewijd) is echt. Ondanks erge misstappen in vroegere jaren ... Heeft ook David niet gezondigd? Evenzo vele andere bisschoppen. Heeft niet een Augustinus van te voren een zondig leven geleid en is later een grote Heilige, ja zelfs kerkleeraar geworden!»

Een andere keer moest Judas het volgende verklaren:

«Bisschop Franck, die de Zwaard-Bisschop heeft geconsecreerd, is ondanks alles een Werktuig van HEN daar BOVEN. Hij wil zijn zaak weer goedmaken en heeft geen gemakkelijk leven. Wie wil de eerste steen op hem werpen? Hoeveel meer stenen zouden op de huidige bisschoppen geworpen kunnen worden, die het in werkelijkheid niet meer zijn en deze titel niet meer verdienen!» (Judas schreeuwde dit met een grimme stem uit.)

Op 15 juli 1978 zei de demon:

«Schneider heeft moed, meer moed dan vele bisschoppen, dat moeten we toegeven. Hij spreekt openhartig en stoot daarom op erge weerstand. Vandaar wordt hij door duizenden gediscrimineerd. Velen die aan hem geloofden, geloven nu niet meer ... »

Daarbij vult Beelzebub op Maria Boodschap (25 maart 1979) aan:

«... dat hij door bisschop Franck geldig is gewijd, Strijdende Kerk is en geen geringe opdracht heeft. Iedereen die hem stukhakt en verscheurt, zou het tenslotte zelf kunnen treffen ...»

Bisschop Nikolaus stoot op heftige weerstand

Op 16 juni 1979 zeiden de demonen triomferend:

«Dat gelooft bijna niemand over de „Schneidige“ (Zwaard-Bisschop). Jullie kunnen jullie boeken vernietigen of verbranden, als de „Schneidige“ nog uitgebracht wordt (in dit boek moet worden verdedigd). We hebben weliswaar angst voor hem in de hel, maar de mensen geloven hem niet. Ze denken dat hij een onnozel mannetje met hoogmoed in de aderen is en met beter willen zijn in de hersenen. Velen denken ook dat hij niet normaal is omdat hij zijn familie verliet.

Dit is voor ons in de hel grandioos, dat men hem niet in de ware zin erkent! (Lacht spottend en spreekt met voldoening.) Slechts weinigen erkennen hem. Zelfs deze weinigen raken nog in twijfel, omdat priesters of hoger geplaatste mensen het anders zeggen en het niet beter weten.

Maar de „Schneidige“ bemint de HOGEN (Maria en Jezus) en verkrijgt voor de wereld veel genade, ook wanneer men dit zeven maal zeventig en achtenveertig maal wil doorstrepent. Hij wordt fijngehakt, vertrapt en niet erkend.

Zo verging het immers ook de HOGE en Johannes de Doper en vele profeten. Praktisch allemaal werden ze als niet goed wijs en betweters afgeschilderd. Men „Schneidige“ en spotte over hen of wees hen met grofheden en scheldnamen de deur. Men stuurde hen weg en wilde niets met hen te doen hebben.

Dat het met de „Schneidige“ zo slecht gaat, zou jullie als teken van echtheid moeten dienen.

Als hij werkelijk voor ons in de hel zou werken, zou het veel beter met hem gaan. Dan zouden we er wel voor zorgen dat het hem goed zou gaan zoals zekere bisschoppen of theologen, die zulke dwaze boeken en verkeerde leren verspreiden. Deze galgenazen gaan vrijuit. Maar op de Zwaard-Bisschop, die verschrikkelijk lijdt en werkelijk van de HEILIGE GEEST is en de rechtvaardigheid, het goede en de waarheid wil uitvoeren uit men. Wat zijn dat smerige, domme bisschoppen!

Het is iets dergelijks als destijds toen CHRISTUS werd gekruisigd. Men schreeuwde: „Kruisig Hem!“ Het volk wist helemaal niet wat het deed. Overeenkomstig gaat het ook bisschop Nikolaus. Hij heeft zware kruisen, tot bloedige vervolging toe, hoofdzakelijk door de vrijmetselaars, door te maken.»

Getuigenis van de beroemde Arme-zielen-moeder, Maria Simma uit Vorarlberg

Een Nederlandse vrouw schreef aan Maria Simma en vroeg naar de echtheid van de bisschoppelijke wijding van de Zwaard-Bisschop. En op haar beroemde korte manier antwoordde ze:

«Voor God is dit een echte bisschop.»

De originele brief kan men inzien!

Getuigenis van prelaat prof. dr. Harambillet

(Professor, doctor in het kerkelijk recht en jurist aan de Rota Romana, het hoogste kerkelijk gerecht in het Vaticaan)

Over de priesters die tegen de Zwaard-Bisschop preken schreef hij:

«Die priesters brengen zich in groot gevaar door de Farizeeën na te doen en over dingen te oordelen, waar het oordeel alleen God toekomt. Het is dwaas en onverantwoordelijk in een tijd van het algemeen verval van de Kerk nog te oordelen op grond van een kerkelijk recht, dat voor normale tijden is opgesteld. Als doctor en rechter in deze zaak moet ik meedelen, dat tegenwoordig niet weinig traditionalisten de weg van het verderf gaan, doordat ze op de plaats van God gaan zitten en

dat, wat God speciaal roept, in eigen onverlichte competentie veroordelen. Het is niet de tijd om te oordelen, maar van het gadeslaan en bidden, omdat God hier zoals in alle dingen soeverein zijn keuze maakt. Hij zal zich nooit naar de gedachten van de mensen richten, zoals de hele Heilige Schrift en het Heilig Misoffer laten zien ...!»

Prelaat dr. Harambillet verklaarde voor verscheidene getuigen:

«Volgens het kerkelijk recht bent U geldig gewijd, maar ongeoorloofd. Maar nadat paus Paulus VI heeft uitgeroepen: „De rook van Satan is tot in de top van de Kerk gedrongen!“, mochten deze wetten geen geldigheid meer hebben, er zou een noodwet uitgevaardigd moeten worden. Maar omdat de Kerk niet reageert, grijpt God als Soeverein in.»

Nadat prelaat dr. Harambillet de Zwaard-Bisschop twee uur onderzocht had, knielde hij neer en vroeg: «Excellentie, geeft U mij de zegen.»

Getuigenis van een bisschop

De consecrator van de Zwaard-Bisschop, bisschop Franck, had van de rooms-katholieke bisschop van Aken toestemming gekregen om in zijn diocees de Heilige Eucharistie te vieren. Dit blijkt uit een brief aan Mgr. Franck d.d. 9 juni 1976 van vicaris-generaal Mgr. Wäckers uit Aken. Omdat bisschop Franck door de rooms-katholieke Kerk als geldig was erkend, zullen de door hem gewijden volgens kerkelijk standpunt eveneens geldig zijn.

Getuigenis van de theoloog dr. dr. Thomas Leroy

Tegenover alle aanvallen van de mensen, die zich tot rechter over de Zwaard-Bisschop hebben verheven en verheffen, voeg ik het oordeel van Thomas Leroy toe, die als doctor in de theologie en diep gelovig priester de Zwaard-Bisschop drie dagen heeft onderzocht. Uit zijn getuigenis haal ik belangrijke verklaringen aan:

« Profetische verwijzingen naar de Zwaard-Bisschop

Christus is in het ambt van apostel tegenwoordig door zijn plaatsvervanger, in zekere zin is hij ook tegenwoordig door de profetische gave,

doordat hij mensen uitverkiest, die in de ogen van de wereld niets zijn, als werktuigen in zijn hand. Tot de apostelen en daarmee tot de hiërarchie heeft hij gesproken: „Alles wat gij zult binden op aarde, zal ook gebonden zijn in de Hemel.” (Matth. 18,18) Maar de profeten laat hij zeggen: „Zo spreekt de Heer.”

Er is een profetische schouwing die de H. Louis-Maria Grignion de Montfort heeft voorspeld, die toegepast kan worden op de Zwaard-Bisschop: „Het zijn de vredige kudde schapen, die jullie midden tussen de wolven moeten verzamelen.” Dat is zijn opgave. Dat is het geheim van de vernieuwing van de Kerk, de verjonging van de Kerk, en wel de Kerk die zo verdeeld is in onze dagen. Dat is het geheim voor de komst van de Heilige Geest. Het is niet alleen aangekondigd door de H. Grignion de Montfort, maar ook door de verschijning in La Salette evenals een groot aantal profetieën.

Het wordt meer en meer duidelijk, dat de goede vrucht en het onkruid niet meer kunnen samenwerken en dat de oogst nabij is en het geweldige uitziften. Zo wordt het ook duidelijk dat het de tijd betekent, waar God door het tweesnijdend zwaard uit zijn mond de geesten scheidt.

Het is noodzakelijk, dat Christus de schapen van de bokken scheidt, namelijk zijn kleine kudde van de hoer van Babylon (Verwijzing naar de hoofdstukken: Openb. 18,4; 1,16; 19,15; Ef. 6,17; Hebr. 4,12). Lezen we in het bijzonder het verschrikkelijke hoofdstuk 34 van de profeet Ezeziel evenals de hoofdstukken 10 en 23-31.

„De herder zal hij zijn kudde wegnemen.”

„In de kudde zal hij de slechte van de goede schapen afscheiden.”

„Aan allen gericht: Hij is God en zal alles ten goede keren.”

Zoals Christus zijn aan het Kruis gedood lichaam tot een nieuw leven opwekte, glorieus en verheerlijkt door de Heilige Geest, zo zal hij de ruïnes van zijn door Babylon vernielde Kerk tot een nieuwe Kerk vormen, verlicht door een heel innige betrekking tot haar Heer, bekleedt met zijn zoon en geheel en al doordrongen en verheerlijkt door de Heilige Geest.

Bij Isaias 58,12 staat geschreven: „Op de oude ruïnes zul je bouwen; je bouwt op de vroegere fundamenten op.”

Dit zal het dikwijls aangekondigde nieuwe priesterschap zijn, „heilig, heilig, heilig, toegevoegd aan het glorievolle rijk van de eeuwige Mis, de eeuwige vereniging, tot triomf van het Kruis. Dat zal het altaar zijn, waaruit stromen water des levens vloeien“, waarvan Ezekiël in hoofdstuk 47 spreekt en dat hij als het rijk van de Heilige Geest beschrijft.

In dit verband verschijnt nu een man als het door God uitverkoren werktuig voor de toekomstige gebeurtenissen die wij verwachten, het tweesnijdend zwaard. Hij verkondigt de liefdeskerk en het rijk van de Heilige Geest.

Maar is bisschop Nikolaus niet een schismaticus, omdat hij zijn priesterschap van een lijn heeft ontvangen die in haar oorsprongen schismatiek was, namelijk van de oud-rooms-katholieke Kerk?

„Je zult de Kerk op oude ruïnes opbouwen.“

Zijn consecrator had zich reeds van deze afsplitsing losgemaakt en heeft aan de deuren van de Roomse autoriteit geklopt. Men heeft hem niet geopend. In deze zin zijn beiden (consecrator Franck en bisschop Nikolaus) naar de letter buiten de Kerk. En toch zijn beiden in de Kerk door de geest. Vooral is dit van toepassing op de Zwaard-Bisschop, die nooit lid was van een schismatieke Kerk, maar altijd honderd procent rooms-katholiek christen was. Een uitzondering is alleen de manier van zijn roeping tot priester en bisschop.

Zijn consecrator Franck staat zeker in wezen de katholieke en roomse Kerk en de geest van het priesterschap nader, dan de vertegenwoordigers van de officiële rooms-katholieke Kerk van tegenwoordig.

Men houdt hem voor een buitenstaander en men wil hem buiten houden. Dat geldt hier met betrekking tot de valse Kerk, met betrekking tot Babylon, die de ware Kerk van Rome bezet houdt.

Heeft de Moeder van GOD in La Salette niet gezegd, dat Rome de zetel van de antichrist zou worden? Zijn de tekenen niet duidelijk, die zich nu in de natuur en het bovennatuurlijke voor onze ogen afspelen? Bewegen we ons niet naar die gebeurtenissen toe, die in de apocalyptische boodschap van Fatima werden voorspeld?

Criteria van uitverkiezing

Om God's uitverkoren werktuig te zijn, moet de uitverkorene volgende voorwaarden vervullen:

- Hij moet zich menselijk geheel en al hebben opgegeven, dat betekent aan zichzelf en de wereld volledig afgestorven zijn, opdat enkel en alleen de goddelijke Herder door hem kan werken.
- Hij moet het „tweesnijdend zwaard, dat uit de mond van God komt“ (Openb. 1,16; 19,15) zijn, om de scheiding te bewerkstelligen.
- Hij moet het goddelijk hart in zijn volle reinheid weerspiegelen door het zegel van een onverbrekelijk verbond met God.

Bisschop Nikolaus vervult deze voorwaarden. Hij is het persoonlijk, aan Jezus Christus ten dienste gesteld werktuig, als Zwaard-Bisschop en priester naar het hart, door God uitverkozen.

Dit is aan de goede vruchten van zijn werken zichtbaar (talrijke bekeeringen van zondaars, verandering van gezindheid bij mensen die met hem verkeren, vermeerdering en verdieping van het gebeds- en offerleven, genezing van zieken enz.)

Zou dat, wat de Zwaard-Bisschop zegt en doet, een tegenstelling vormen met de geldige waarheid van de Kerk, dan zou God de werkzaamheid van deze bisschop helemaal niet op zo'n opvallende wijze met goede vruchten kunnen zegenen.

Jammer genoeg zijn er steeds weer mensen die hem als schismaticus, als valse bisschop enz. afwijzen. Ze zijn, of het slachtoffer van onvoldoende, valse informatie, of ze bezwijken voor de blinde woede van de hits- en lastercampagne, die de hel tegen de Zwaard-Bisschop is begonnen.

De H. Thomas van Aquino wijst erop dat God in zijn heerschappij ook van zijn werktuigen gebruik maakt. „Deus operatur per causas secundarias liberas“ (God werkt door vrije tweede oorzaken). Wat God door anderen kan doen, doet hij gewoonlijk niet zelf.

Wij bezitten een overvloed aan teksten in de Heilige Schrift die op een aanstaand, hoogst machtvol ingrijpen van God wijzen die onze voorstelling helemaal te boven gaat.

„Dan zullen de volken erkennen, dat ik Jahweh ben.“ (Ezek. 36,23) „Mijn recht als een licht voor de volken. Snel nadert mijn gerechtigheid ... Mijn armen zullen de volkeren richten.“ (Jes. 51, 4-5)

Waarom zou God zich bij zijn ingrijpen niet van een werktuig mogen bedienen? Bisschop Nikolaus is niet de eerste die door God voor deze opgave werd geroepen. Als God van hem gebruik maakt en wel daarom, omdat velen gefaald hebben en hij van hen moest afzien. Bisschop Nikolaus schijnt tot nu toe zijn roeping trouw gebleven te zijn. God wil dat hij de uitverkorene is.“

De dringend noodzakelijke kerkelijke vernieuwing verlangt, dat het voor deze opgave bestemde werktuig van God profeet, bisschop en apostel is. Op bisschop Nikolaus zijn deze eigenschappen van toepassing.

Komt hij van God, dan zal en moet God hem ook bekrachtigen.

Daarom gaat aan iedereen de maning zich te onthouden van lichtvaardige kritiek, opdat de straf van God hem niet treffe. „Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt.“ Ook voor de zaak bisschop Nikolaus geldt de raad van Gamaliel: „Want als dit plan of dit werk van mensen stamt, zal het mislukken. Maar komt het van God, dan kunt gij het niet tegenhouden, of gij komt in verzet tegen God.“ (Hand. 5, 38-39)

Er treden nu weliswaar twee belangrijke bedenkingen op die tegen bisschop Nikolaus schijnen te spreken, bedenkingen, die geschikt zijn om de mensen van hem weg te houden:

- Zijn priester- en bisschopswijding heeft niet canoniek plaatsgevonden en komt van een schismatieke lijn.
- Bisschop Nikolaus is getrouwd en vader van vier kinderen.

Op deze bedenkingen kan men als volgt antwoorden:

- Zijn consecrator en vooral hijzelf hebben alle stappen ondernomen om het met Rome in het reine te brengen. De ongeregelde situatie is daarom niet hen, maar veeleer Rome aan te rekenen dat, gerechtigd of niet gerechtigd, aan de rekestranten geen gehoor gaf.

- Zijn vrouw heeft schriftelijke toestemming voor zijn priesterwijding gegeven, met alle consequenties van dien, in het bijzonder de totale echtelijke onthouding.

Op dit punt treedt hij in de sporen van talrijke priesters en bisschoppen van de oudheid, te beginnen met zelfs het grootste gedeelte van de apostelen (die getrouwd waren en families hadden).

Is God dan werkelijk verplicht zich aan een overeenkomst met een hiërarchische Kerk te houden, die meer en meer aan het ondergaan is en die een verkeerde autoriteit uitoefent? Als hij door Rome ontvangen zou zijn geworden, dat verplicht is zelfs de grootste zondaar aan te nemen, en als zijn situatie in Rome canonisch geregeld zou zijn geworden, dan komt men zeker in de verleiding zich af vragen of hij er dan beter voor stond, met het oog op de moeilijke situatie van de huidige Kerk.

Toen Monseigneur Franck, de consecrator van bisschop Nikolaus, in Rome om opname in de katholieke Kerk had gevraagd, en wel na zijn totale bekering en het opgeven van al zijn vroegere posities in de schismatische Kerk, heeft men hem het volgende geantwoord: „We hebben al een Monseigneur Lefèbvre we willen geen tweede.”

Want Monseigneur Franck heeft de roomse instanties verklaard: „Ik neem bij voorbaat alle voorwaarden die U aan mij stelt aan, met uitzondering van deze éne, dat ik in geen geval de Tridentijnse Mis opgeef.” In dezelfde situatie heeft bisschop Nikolaus zich bevonden, die zich driemaal tot Rome wendde, om zijn situatie te normaliseren. Hij vond niet eens gehoor.

Als we de zaak nauwkeurig bekijken, is de zaak Schneider in wezen niet veel anders dan die van Monseigneur Lefèbvre. De éne bisschop, Monseigneur Lefèbvre, heeft zijn ambt op legale wijze, door de wil van de mensen, door God geautoriseerd, gekregen; de andere, buiten de wettige overdracht, door de wil van God en de toestemming van de mensen. We zeggen buiten het bestaand recht en niet op illegale wijze, omdat zijn consecrator, monseigneur Franck, van te voren alles ondernomen had, om in de legaliteit te zijn.

We zijn van mening dat, als bisschop Nikolaus van God komt, God hem ook zal bekrachtigen. Misschien zal dit juist door het woord van

God, dat uit zijn mond komt, gebeuren. Hij is nu eenmaal zijn werktuig; misschien – en waarom niet – zal hij door de rechtmatige plaatsvervanger van Christus op de stoel van Petrus in zijn bisschoppelijke waardigheid worden bekrachtigd.»

Zover de bijdrage uit de getuigenis van de franse theoloog dr. dr. Thomas Leroy.

Verdere getuigenissen van vooraanstaande priesters en leken zijn voorhanden, maar vooral de getuigenis van mensen die aan zichzelf of hun kinderen grote genade-werkingen hebben ervaren, waarvan de talrijke dankbetuigingen getuigenis afleggen.

† Friedrich Bucher

De apostolische successie van de Zwaard-Bisschop

	Consecrators	Datum	Uitverkorene
1.		00.09.1506	Kardinaal Giampetro Pietro Carafa (later Paul IV.)
2.	Kardinaal Giampetro Pietro Carafa	16.03.1541	Kardinaal Scipione Rebiba
3.	Kardinaal Scipione Rebiba	12.03.1566	Kardinaal Giulio Antonio Santorio
4.	Kardinaal Giulio Antonio Santorio	07.09.1586	Kardinaal Girolamo Bernerio
5.	Kardinaal Girolamo Bernerio	04.04.1604	Kardinaal Galeazzo Sanvitale
6.	Kardinaal Galeazzo Sanvitale	02.05.1621	Kardinaal Ludovico Ludovisi
7.	Kardinaal Ludovico Ludovisi	12.06.1622	Kardinaal Luigi Caetani
8.	Kardinaal Luigi Caetani	07.10.1630	Jean Baptiste Scanaroli
9.	Jean Baptiste Scanaroli	24.10.1655	Kardinaal Antonio Barberini
10.	Kardinaal Antonio Barberini	12.11.1668	Charles Maurice le Tellier
11.	Charles Maurice le Tellier	21.09.1670	Jacques Benigne Bossuet
12.	Jacques Benigne Bossuet	00.00.1673	Jacques Goyon de Matignon
13.	Jacques Goyon de Matignon	12.02.1719	Dominikus Maria Varlet (aartsbisschop van Utrecht)
14.	Dominikus Maria Varlet	17.10.1739	Petrus Johannes Meindaerts
15.	Petrus Johannes Meindaerts	11.07.1745	Johannes van Stiphout
16.	Johannes van Stiphout	07.02.1767	Gualtherus Michael van Nieuwenhuizen
17.	Gualtherus M. v. Nieuwenhuizen	21.06.1778	Johannes Brockmann
18.	Johannes Brockmann	05.07.1797	Johannes Jakobus van Rhiyn
19.	Johannes Jakobus van Rhiyn	07.11.1805	Gysbertus (Gilbert) Cornelius de Jong
20.	Gysbertus (Gilbert) Cornelius de Jong	24.04.1814	Wilibrordus van Os
21.	Wilibrordus van Os	12.04.1819	Johannes Bon
22.	Johannes Bon	13.11.1825	Johannes van Santen
23.	Johannes van Santen	17.07.1854	Hermanus Heykamp
24.	Hermanus Heykamp	11.08.1873	Casparus Johannes Rinkel (bisschop van Haarlem)
25.	Casparus Johannes Rinkel	11.05.1892	Gerardus Gul
26.	Gerardus Gul	28.04.1908	Arnold Harris Mathew
27.	Arnold Harris Mathew	29.06.1913	Rudolf F. E. de Landas-Berghes
28.	Rudolf F. E. de Landas-Berghes	04.10.1916	Carmelo Henry Carfora
29.	Carmelo Henry Carfora	10.02.1924	Edwin Wallace Hunter
30.	Edwin Wallace Hunter	24.03.1929	Max David Ortega
31.	Max David Ortega	06.06.1946	Hugh George DeWillmott-Newman
32.	Hugh George DeWillmott-Newman	14.07.1947	Alois Stumpfl
33.	Alois Stumpfl	17.04.1949	Maria Josef Thiesen
34.	Maria Josef Thiesen	20.05.1973	Johannes Brom
35.	Johannes Brom	20.09.1975	Gerardus Franck
36.	Gerardus Franck	24.08.1977	Nikolaus Andreas Schneider

Zwaard-Bisschop Nikolaus Andreas Schneider wijdde volgende priesters tot bisschop:

	Consecrators	Datum	Uitverkorene
37.	Nikolaus Andreas Schneider	30.11.1978	Felix Paques
37.	Nikolaus Andreas Schneider	14.09.1979	Michel Main
37.	Nikolaus Andreas Schneider	25.03.1986	Walter Noti
37.	Nikolaus Andreas Schneider	25.11.1987	Josef Georg Seitz
37.	Nikolaus Andreas Schneider	23.04.1988	Josef Keppeler
37.	Nikolaus Andreas Schneider	13.05.1989	Matthias Keppeler
37.	Nikolaus Andreas Schneider	07.08.2011	Bruno Campredon

Andere belangrijke successielijnen, op de Zwaard-Bisschop van toepassing

Griekse, syrisch-melchitische en rooms-katholieke lijn

Lee-successie: De drie anglicaanse priesters F.G. Lee, R. Thomas Mossmann en R.J. Seccombe werden in Venetië voorwaardelijk (sub Conditione) gedoopt, gevormd, tot priester gewijd en tot bisschop geconsecreerd. De consecrators waren een griekse, syrisch-melchitische en een rooms-katholieke bisschop. Lee werd in het jaar 1901 door zijn vriend, R.P. Best van het Oratorium in de katholieke Kerk opgenomen. Mossman evenzo in het jaar 1885 door zijn vriend kardinaal Manning.

Syrisch-antiochenische lijn

Ferrette-successie: Mgr. Julius, Raymond Ferrete OP (orde der predikheren), priesterwijding in Rome in St. Jan van Lateranen door kardinaal Patrizi. Hij verliet de katholieke Kerk, doordat hij door de syrisch-antiochenische patriarch Ignatius Peter III tot bisschop werd gewijd.

Chaldeeuwse-unieerde lijn

Brooks-successie: Arthur Wolfort Brooks van de American Protestant Episcopal Church. Geconsecreerd 1925 door Mgr. Antonius Lebferne, die weer geconsecreerd werd door de chaldeeuwse-unieerde patriarch Thomas, Josef-Emanuel II in het jaar 1917.

Syrisch-chaldeeuwse en rooms-katholieke lijn

Herford-successie: Ulrich Vernon Herford liet zich door zijn (vrij-kerkelijke) gemeente tot bisschop kiezen en vond 1902 in India een consecrator in Mgr. Basilius Marianus Suarez, metropoliet van India. In het jaar 1905 ontvangt hij een consecratie in Londen door Comte Benedetto Donkin.

Rooms-katholieke lijn

Donkin-successie: C.W. Montague Villiers noemde zich graaf Eduard Rufane Donkin. Geconsecreerd 1880 (zonder apostolische opdracht) in de koninklijke kapel in Napels/Italië door de katholieke bisschop van Tamaulipas, Mexico: José Ignatio Eduardo Sanchez y Gamacho.

Antiochenische, syrisch-gallicaanse lijn

Vilatte-successie: Joseph René Vilatte. Geconsecreerd 1892 door Mgr. Julius Alvarez. In deze lijn behoren talrijke kerken, b.v. Episcopale Kerk in Oostenrijk.

Oud-katholieke en apostolische lijn

Mathew-successie: Arnold Harris Mathew. De voormalige katholieke priester liet zich door de oud-katholieke bisschop Gerardus Gul 1809 tot bisschop wijden. Vele kerken, die zich oud-katholiek of liberaal-katholiek noemen behoren tot de Mathew-successie.

Inhoud	
Inleiding	2
In de school van de HEILAND	3
Kinder-Gebed-Storm	7
25 Maart 1975: Feest Maria Boodschap	7
8 December 1975: Feest Maria Onbevleete Ontvangenis	10
6 Januari 1976: Feest van de Heilige Driekoningen	10
Verklaring	12
Opdracht van de kinderen in de Kinder-Gebed-Storm (KGS)	13
«Morgen zul je Mijn priester naar het hart zijn!»	21
Maar wat wilde GOD daardoor bereiken?	22
«Wees jij Mijn Zwaard-Bisschop!»	28
Zinspreuk bij de bisschopswijding van de Zwaard-Bisschop	29
Waarom werd een huisvader bisschop?	30
In het kruisvuur van de kritiek	34
Verschillende bevestigingen en getuigenissen	36
Demonen moesten de Zwaard-Bisschop bevestigen	36
Bisschop Nikolaus stoot op heftige weerstand	37
Getuigenis van de Arme-zielen-moeder Maria Simma	38
Getuigenis van prelaat prof. dr. Harambillet	38
Getuigenis van een bisschop	39
Getuigenis van de theoloog dr. dr. Thomas Leroy	39
Criteria van uitverkiezing	42
De apostolische successie van de Zwaard-Bisschop	46
Andere belangrijke successielijnen	47
Griekse, syrisch-melchitische en rooms-katholieke lijn	47
Syrisch-antiochenische lijn	47
Chaldeeuwse-unieerde lijn	47
Syrisch-chaldeeuwse en rooms-katholieke lijn	47
Rooms-katholieke lijn	48
Antiochenische, syrisch-gallicaanse lijn	48
Oud-katholieke en apostolische lijn	48

Zwitserland

Neuchristen

Duitsland

Neuchristen

Hochwang · Zeiterweg 3

D-89335 Ichenhausen

Tel + 49 (0)8223 44 00

Fax + 49 (0)8223 96 24 94

Bergstrasse 52

CH-9038 Rehetobel

Tel +41 (0)71 877 22 22

Fax +41 (0)71 877 23 79

Nederland

Nieuwe Christenen

Rijksweg Noord 94

NL-6131 CN Sittard

Tel + 31 (0)46 458 09 15

Fax + 31 (0)46 400 71 74

e-mail sb@schwert-bischof.com / nch@neuchristen.com

internet www.schwert-bischof.com / www.neuchristen.com